Anul XXIX – serie nouă Nr. 97, septembrie 2021

EPIGRAMA

PUBLICAȚIE A UNIUNII EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA
www.uniunea-epigramistilor.ro

Director: ***GEORGE CORBU*** *Redactor-șef:* ***LAURENȚIU GHIȚĂ***

„Parcere personis, dicere de vitiis“
Marcus Valerius Martialis

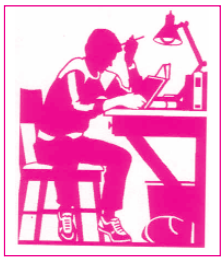

DIN SUMAR:

● **EDITORIAL**: **„Adio, Ştefan Cazimir!“**;
● **INTERVIURILE EPIGRAMA: Nicolae DRAGOŞ – „*Catrenul poate fi o primitoare gazdă pentru epigramă, iar epigrama excepţională poate deveni regina catrenului.*“ (Partea a II-a)**;
● **Revista EPIGRAMA – Repere în timp, borne spre viitor**;
● **Eseu: „CONSIDERAŢII DESPRE EPIGRAMĂ“ – Gruia NOVAC;**
● **IN MEMORIAM – „UȘCHIT DIN PARADIGMĂ“ – La despărțirea de un mare spirit, Ștefan Cazimir;**
● **CRONICILE FESTIVALURILOR DE LA: *Vama, Cluj-Napoca, Iași***;
● **MEDALION – Ştefan-Cornel RODEAN – Florin LEŞAN;**
● **CARICATURA: Bogdan PETRY (România)**;
● **Concursurile revistei, Anunţuri;**
● **EN GARDE, HYDE PARK, NOI ȘI… ELE, ALEȘII NOȘTRI, MÂNIA DE A FI ROMÂN, HAI NOROC ȘI SĂNĂTATE, CARUSELUL CU EPIGRAME, DE VEGHE ÎN LANUL CU EPIGRAME, *epigrame, epigrame, epigrame*…;**
● **Aniversări, IN MEMORIAM etc.**;
● **Pagina sponsorului: UPRUC-CTR Făgăraş şi IMD TRADING Bucureşti.**

Grafica: *Mihai Danielescu*, *Costel Pătrăşcan* şi *Gheorghe Mitroiu.*

Epigrama

Directori fondatori:
VIRGILIU SLĂVESCU – seria veche
MIRCEA TRIFU – seria nouă

REDACȚIONALE

Responsabilitatea privind textele publicate aparţine în totalitate celor care semnează. În măsura în care avem cunoştinţă de vreo neregulă, o semnalăm şi luăm măsurile de rigoare. Eventualele erori apar numai din necunoaştere şi neintenţionat.

■ **RUGĂMINTE**

Pentru a evita aglomerarea căsuţelor poştale personale ale redactorilor revistei şi ştergerea accidentală, odată cu nedoritele spamuri sau mesaje ciudate, rugăm ca materialele pentru revistă **(ŞI NUMAI MATERIALELE!)** să se trimită pe e-mail pe adresa: **revistaepigrama@yahoo.com**.

Rugăm, de asemenea, să nu încărcaţi mailul cu forwardări de mesaje umanitare, cereri de donaţii, de prietenie pe Facebook, Twitter, Linked In etc., peisaje minunate, mesaje de retransmis, „Jos X, jos Y“ etc. În marea lor majoritate, acestea nu sunt altceva decât atacuri la sistemele informatice și putem pierde tot ce avem stocat.

Vă rugăm să efectuaţi plăţile pentru revistă în contul oficial al Uniunii Epigramiştilor din România. Menţionaţi, atunci când faceţi o plată (inclusiv pe mandate!!): „**PENTRU REVISTĂ**“, **numele titularului**, şi daţi adresa la care doriţi să vă fie trimisă revista, precum şi un număr de telefon, e-mail, pentru a putea fi contactati. Şi plata cotizaţiilor se poate face tot în acest cont, dar cu menţiunea „COTIZAŢIE“.

Titular: **U.E.R.**, **CIF: 34954708**

IBAN: **RO77 PIRB 4213 7690 5800 1000**, First Bank, Sucursala Giurgiului, Bucureşti.

În ceea ce priveşte poşta clasică, vă rugăm să trimiteţi NU RECOMANDAT toate materialele, corespondenţa etc., pe adresa:

NOREA DAN-VIOREL, Bd. Al. Lăpușneanu nr. 102, bl. TS16, sc. C, ap. 46, Constanța, CP 900648.

Numărul următor al revistei va apărea la începutul lunii **Decembrie 2021**. Materialele pentru revistă le aşteptăm până cel târziu vineri, **15 Octombrie 2021**. Ce soseşte după această dată riscă direct retrogradarea în Marele Kosch! Încercăm să scoatem revista mai devreme, pentru a putea fi distribuită la cluburi pentru prima şedinţă din lună, aşa că, rugăm un pic de zor la trimis materiale!

■ **CONCURSURILE REVISTEI:**

1. Compuneţi minim o epigramă pe rime date: „***tomnatic / activ***“;

2. TOP E – Rugăm Cluburile, Cenacurile sau Asocierile să trimită **câte 3 (trei) epigrame de autori diferiţi,** pe tema: „***Hai să dăm mână cu mână!***“;

3. Comentaţi (daţi replici) la epigrama: „ ***Meditaţie*** */ Sfârşindu-şi ora de lectură, / Susţine el, cu frenezie, / Că, cin’ s-a fript cu dictatură / Azi suflă şi-n democraţie.“* (Nicolae Nicolae)

4. Compuneţi minim o epigramă la tema: „***Pana epigramistului***“.

Legat de concursul TOP E, reiterăm rugămintea ca materialele să fie trimise DE CĂTRE CENACLURI, nu individual, întrucât menirea acestui concurs este promovarea colectivelor.

Caseta redacţională: **Redactor-şef: Laurenţiu GHIŢĂ**
Redactori: Dan NOREA, Gheorghe MITROIU, Cătălina ORŞIVSCHI
Tehnoredactare texte: Lucia IONIŢĂ
Corespondenţi activi: Toată suflarea epigramofilă. Unii mai mult, alţii, mai puţin mult (!)

EDITORIAL

LA DESPĂRȚIREA DE ȘTEFAN CAZIMIR

Ne-a părăsit, subit, una dintre personalitățile făcând parte din lungul, strălucitul șir al intelectualilor evrei care au slujit exemplar cultura română. În cazul său, în tripla calitate de universitar, istoric literar și de om politic (după Revoluție a fost deputat în Parlamentul României în trei legislaturi).

Devotat unui neclintit crez umanist, a scris până în ultima clipă, fiind un colaborator valoros, iar apoi deținând rubrica cu tâlc intitulată „Cap sau pajură" din principala revistă de cultură a țării, „România literară", publicație de veche și recunoscută tradiție. Scriitorul era cultivat de televiziuni, pentru opiniile sale tranșante, cu o pregnantă coloratură ludică. Anual dădea la iveală câte o carte, toate fiind elogios primite de critică și de cititorii săi, nu puțini, care îi așteptau și căutau cu interes semnătura sa prestigioasă, nu doar în presa literară.

Numele său este indisolubil legat de cercetarea aprofundată a operei caragialiene, domeniu în care a adus contribuții de prim ordin în cele șase cărți dedicate acesteia, precum și de partidul de sorginte umoristică, rod al aceluiași contact aprofundat cu opera marelui clasic, Partidul Liber-Schimbist.

De altfel, umorul românesc, al cărui reprezentant de marcă a fost și rămâne marele dispărut, în ipostazele de teoretician și de practician, îi datorează exegeze indispensabile, de mare rafinament stilistic și ideatic, cum este clasica „Antologie a umorului liric" (1977), operă de pionierat a respectivului domeniu.

Efect al experienței sale parlamentare și al vocației sale primordiale de umorist sunt și cărțile de umor specific, care nu și-au pierdut farmecul inițial.

Epigramiștii, îndeosebi, nu pot uita că maestrul, beneficiind de sprijinul mult regretatului savant și profesor Paul Cornea, a condus teza de doctorat „Epigrama în literatura română" (1999), lucrare aflată sub semnul unei duble premiere: mai întâi, prin subiectul insolit și inedit, apoi, prin persoana care l-a tratat, exhaustiv, scriitoarea Elis Râpeanu. Domnia-Sa regretă din tot sufletul că nu este prezentă la această ceremonie funebră, pentru a fi alături, pentru ultima oară, de cel care i-a înrâurit benefic destinul de cercetător literar.

Maestrul Ștefan Cazimir, marele nostru sfetnic și prieten, a fost colaboratorul constant, timp de peste două decenii, al revistei EPIGRAMA, fiind, de altfel, membru de onoare al Uniunii Epigramiștilor din România.

Acesta este, succint, profilul cărturarului strălucit de care ne despărțim astăzi, unul dintre cei mai de seamă oameni de cultură și de spirit al țării.

Înregistrăm, cu toții, o mare și de neînlocuit pierdere! Ne vor lipsi, de acum înainte, zâmbetul său afabil, vorbele sale de duh și, mai presus de orice, imensa sa știință de carte – era un veritabil *monstrum eruditionis* – evidențiată de o memorie excepțională, de care, însă nu făcea paradă, dar din care ne dăruia, cu generozitate, din belșug, oral sau în scris.

Aprecierea sa nestrămutată față de genul scurt s-a manifestat, din nou, recent, când a acceptat, în modul cel mai agreabil, președinția de onoare a Festivalului Internațional al Aforismului ce va avea loc la Tecuci în zilele de 7 și 8 octombrie anul curent.

Doliul profund de astăzi va reverbera intens în rândul celor ce l-au cunoscut, apropiat, prețuit, stimat și îndrăgit, pe mulți onorându-i cu prietenia.

Transmițând cele mai îndurerate condoleanțe familiei ilustrului dispărut, căreia i ne alăturăm cu gândurile și sentimentele noastre cernite, o asigurăm că, deși mai puțini și mai săraci în oameni mari, prin absența sa, vom păstra, pentru totdeauna, vie amintirea figurii sale luminoase.

Adio, mult iubite Domnule Profesor!

6 august 2021 **George CORBU**

INTERVIURILE EPIGRAMEI

NICOLAE DRAGOȘ:

„Catrenul poate fi o primitoare gazdă pentru epigramă, iar epigrama excepţională poate deveni regina catrenului.“

(Partea a doua)

(Continuare din nr. 96)

Care ar fi, în opinia dumneavoastră, secretul unei bune epigrame?

Dacă l-aş deţine, vă asigur că, fără egoism ştiindu-mă de când mă ştiu, l-aş dărui cu generozitate confraţilor, fără a mă uita, firește, nici pe mine. Dar am învăţat, trecând prin viaţă, să nu ignor ce numim îndeobşte „partea Leului“. Observaţi că ultimul cuvânt din fraza anterioară l-am scris cu literă mare! Oricum, nu doar din precauţie, ci şi dintr-o necesară luciditate, în absenţa căreia, şi talentat fiind, eşti pe jumătate infirm, am ţinut să declar (cunoscând şi susceptibilităţile excesive ce nu ocolesc nici tagma epigramiştilor), încă de la primul meu volum cu versuri ce pare-se că bat şi la fereastra umorului, cel din 2014, în finalul autoprefeţei *„**Scrisoare de la frate la (con)fraţi**“* am declarat limpede: *„În încheiere, spre-a nu naşte / Invidioase, surde drame, / Catrene-am scris – voi recunoaşte, / Doar câteodată epigrame“.*

În acel volum al meu, „inaugural“ i-aş zice (au mai urmat şi altele, după cel prin care îmi propuneam să fiu „*Cu ochii-n 4*“, nu ştiu dacă am şi reuşit să o fac), mi-am îngăduit să mă apropii cu prudenţă de lumea atât de aparte a epigramiştilor, cum aveam să-mi dau seama treptat. Acel volum a beneficiat de lectura cu creionul în mână şi cu ochiul vigilent al unui bun epigramist şi avid comentator al scrierilor confraţilor de breaslă, Constantin Tudorache, din Ploieşti. Poate unii se vor face că n-au aflat încă de unde vine, sau alţii, cunoscându-l, vor fi observat că n-o „întoarce ca la Ploieşti“ şi spune cu francheţe ce gândeşte, chiar când, uneori, mai dă, cum ar spune vecinul meu Ieremia, cu oiştea-n gardul altor vecini. Este mai cu seamă neiertător când ultima scândură din cele patru ale gardului epigramei, construită s-o păzească de cuiele bătute strâmb, se arată a fi improvizată cu prea mare grabă. Întâlnindu-mi exegetul peste o vreme de la „lectura exigentă“, făcută publică într-o carte, din care am dedus că „*ce scriu unii azi, el a citit ieri*“, l-am întâmpinat cu cordialitate, neofuscat – cum se întâmplă adesea – de observaţiile emise, unele, după mine, vizibil grăbite, din partea-i. Mi-a şi declarat cu nedumerire: „*Păi, bine, domnule, v-am demolat câteva catrene şi nu vă văd supărat?*“. Nu, nu m-am supărat, explicându-i că în modul de alcătuire al cărţilor de o asemenea factură, mi-am propus ca fiecare catren să fie neapărat epigramă; intenţiile fiind ca ele să se dezvăluie cititorului ca un fel de jurnal, născut din privirea „cu ochii-n 4“ a realităţilor din juru-mi sau mai de departe; ca o fişă de temperatură a prezentului, atâta câtă ar putea să-ncapă în două, patru ori mai multe versuri (dar nu prea multe); putând să închidă, sub acoperişul lor, fie o microfabulă, un portret executat din doar câteva linii, ba chiar şi o odă concentrată, aşa cum s-au putut ele naşte din întâmplările vieţii şi din natura reacţiilor provocate de ele.

Atitudinea dumneavoastră faţă de epigramă are o motivaţie anume? Aţi fost ţinta unor epigrame? Acestea v-au produs neplăceri sau inamiciţii?

Am, consider, generoase disponibilităţi pentru a preţui inteligenţa şi umorul. Le alătur pentru că umorul nu poate fi decât inteligent şi e totdeauna incompatibil cu răbufnirile grobiene. Iar epigramele, rod al spiritelor alese, fac casă bună cu asemenea calităţi, şi se simt bine în prezenţa lor. Am observat, e drept, că se mai întâmplă câteodată (şi n-am fost nici eu ocolit, chiar dacă mai pe ocolite, mai aluziv, de asemenea tratament) ca acul unor poante, în loc să fie ascuţit şi înzestrat de agerimea minţii, să se vădească mai ruginit şi cam bont, atentând cu vulgară nonşalanţă la defecte fizice, măsurând lungimea nasului altora, neglijând dimensiunile nasului propriu, împiedicându-se de paiul din ochiul altora, nevăzându-şi bârna dintr-al lui.

→

INTERVIURILE EPIGRAMEI

N-aş zice, de pildă, că m-am oţărât, dacă în lipsă de altceva, câte un nea Cutare, neavând de lucru, a găsit de cuviinţă „*să-mi măsoare mie nasul, deşi nu-i de nasul lui*“. Cât despre neplăceri şi inamiciţii, am socotit şi socotesc că anii ce i s-au dat omului de trăit sunt, oricum, prea puţini ca să şi-i mai şi amărască, sărindu-le ţandăra din te miri ce; fie şi de la pişcăturile unor ţânţari obrăznicuţi.

Posedaţi în biblioteca personală culegeri şi / sau antologii de epigrame? Le consultaţi cu folos?

În ultimele două decenii, lângă una dintre ediţiile antologiei de epigrame realizată de N. Crevedia şi A. C. Calotescu-Neicu, s-au adăugat două din cele trei volume ale antologiei elaborate de Nic Petrescu, profesor de matematică din Piteşti, pe care l-am cunoscut în 1968, pe când ne-am întâlnit ca tineri profesori, repartizaţi la Liceul din Tg. Cărbuneşti, precum şi antologiile ce le datorez unuia din bunii mei prieteni, G. Zarafu, pe care mi le-a dăruit. La apariţia lor, am intrat în posesia şi a altor antologii, între care, în ce mă priveşte, îmi sunt de real folos „Antologia epigramiştilor olteni“ (2008), datorată acribiei şi pasiunii scriitorului Petre Gigea-Gorun (cu un „Cuvânt înainte“, cu îndreptăţire elogios, care e semnat de dumneavoastră) şi „*Antologia epigramei româneşti*“ (ediţia a II-a, din 2007), alcătuită de dumneavoastră împreună cu Valerian Lică şi George Zarafu, cu o prefaţă semnată de prestigiosul critic şi istoric literar Valeriu Râpeanu. Sunt pentru mine antologii preţioase, fiind însoţite de autografele încărcate de căldura prietenească ale autorilor lor, Petre Gigea-Gorun şi, respectiv, George Corbu. Aveam să constat cu satisfacţie că în antologia pe care aţi coordonat-o este prezent cu o epigramă consăteanul meu, N. Grassu, amintit la începutul dialogului nostru, iar la includerea acestuia cu 6 epigrame între epigramiştii olteni, am putut contribui şi eu, aducând la cunoştinţa alcătuitorului locul de naştere al consăteanului meu, oltean la origine.

În primele două decenii din primu1 veac al mileniului actual, perioadă în care am fost, aş spune, adoptat în familia umoriştilor şi epigramiştilor, am avut bucuria de a citi cu interes şi, bineînţeles, cu folosul lecturii necrispate de prejudecăţi, dar şi neviciate de absenţa exigenţei, volume de epigrame ale unor epigramişti valoroşi precum şi publicaţii destinate cultivării acestei fertile specii literare. Toate laolaltă s-au adăugat stimulativ, determinându-mă să mă înscriu într-un dialog amical, urmând mersul ideilor şi al poantelor, cum se poate, sper, observa din volumele ce-mi poartă semnătura, apărute în acest interval de timp; o parte din catrenele cuprinse în ele fiind variante proprii la temele propuse pentru diverse concursuri, la care însă, în cele mai multe cazuri, n-am participat. Vă mărturisesc că scrierea unor catrene, când vesele, când triste, e şi un exerciţiu deconectant, nelăsând să treacă pe lângă mine eventualele momente de inspiraţie şi graţie umoristică, ori anumite stări umorale, a căror „transcriere“ poate întreţine un climat de bună dispoziţie, amuzându-te, fără a te arunca în braţele amăgirilor potrivit cărora ai făcut gaură-n cer şi ai apucat-o pe zeiţa inspiraţiei de călcâiul vulnerabil; dacă este îngăduit să săvârşeşti necuviinţa unui asemenea gest cu călcâiul unei nemuritoare.

În calitatea lui de creator de un tip aparte, epigramistul poate sau trebuie să beneficieze de un statut nediscriminatoriu?

De ce să beneficieze? E naţionalitate minoritară, face parte din vreo sectă necunoscută? Ca şi pentru alţi creatori, care cultivă în cele trei genuri clasice, moştenite prin bunăvoinţa teoriei literaturii, diverse specii... literare, şi pentru epigramişti materia primă folosită tot din cuvinte e alcătuită şi depinde de fiecare ce ştie şi ce poate să facă din ele. În orice caz, autoanalizându-se ori lăsându-le altora dreptul să o facă, important este să nu uite să-şi vadă lungul nasului (mie mi-e mai la îndemână să mi-l văd, natura fiind darnică în această privinţă) şi să nu şi-l ia cu infatuare la purtare, întinzându-se mai mult decât îi permite plapuma. Doar se ştie că plapumele sunt diferite, iar uneori mai mici decât cei care se acoperă cu ele şi, dacă nu sunt atenţi, în loc să-şi lase mâinile cu care scriu descoperite, îşi uită pe din afară picioarele, trădându-i nu cum scriu, ci cu ce scriu.

(Continuare în pag. 25)

CONCURS

REZULTATELE CONCURSULUI PE RIME DATE

(Rimele: ***iubire / covid***

Recunoscând ce ni s-a reproşat, chiar prin epigramele trimise la concurs, că s-a cam săturat lumea de tema „Covid", ne facem *mea culpa* şi ne grăbim să-l felicităm pe câştigătorul acestei ediţii, dl. Stelică Romaniuc din Ploieşti, care, pe lângă certificatul de vaccinare, ne-a trimis şi epigrama:

CRIZA SANITARĂ

Analizând-o-n mod lucid,
Să spunem franc, dar cu iubire,
Că s-a murit şi de covid,
Dar şi de multă… nesimţire.

Care vaccinaţi, care cu testul PCR (Pile, Cunoştinţe, Relaţii), au intrat la imunizarea de turmă:

STRIGĂTURĂ PANDEMICĂ

Pentru-o oră de iubire,
Îmi dau viaţa în neştire
Că-s de dragoste avid,
Chiar de am, de-un timp, covid!

Gheorghe Bâlici

ANUNŢ

De iubire
Sunt avid,
Dau de ştire
N-am covid.

Constantin Bidulescu

BLESTEM

În traiul ăsta insipid,
Lipsit de tact şi de iubire,
Mai scapă unii de COVID,
Dar nicidecum...de nesimţire.

Nae Bunduri

ROMANTISM

A venit la întâlnire
Cu o floare-un individ
Ca dovadă de iubire,
Dânsa... numai cu covid!

George Eftimie

PATRIOTISM ÎN IZOLARE

Cu patriotică pornire,
În izolarea de covid,
Sunt unii care, cu iubire,
Ori fac copii, ori un partid!

Viorica Găinariu-Tazlău

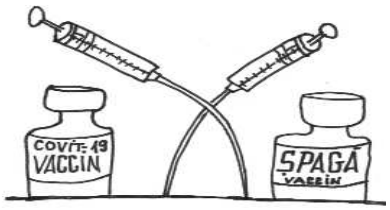

PRETEXT

Mă scoate soaţa mea din fire,
De-mi vine să mă sinucid:
Când vine vorba de iubire,
Îşi pune masca de Covid!

Petru-Ioan Gârda

TÂNĂRUL POET ÎN PANDEMIE

De funcţii şi de bani el nu-i avid,
I-e poezia singura iubire,
Dar, tocmai, când scăpat-a de covid,
A dat în alta, devenit-a mire!

Vasile Larco

VIRUSĂRI MENTALE

Bărbatul ei, puţin livid,
I-a zis că-i dornic de iubire,
Ea a răspuns: „Ce nesimţire!
Acum doreşti, când ai Covid?"

Ion Micuţ

SOLUŢIE

Ca să scăpăm de-acest covid,
Molipsitor, hidos, perfid,
Să vină peste omenire
O pandemie de... iubire!

Ion Moraru

AXIOMĂ

Când sentimentul de iubire
Se naşte pe un fond solid
Şi eşti un optimist din fire,
Te doare-n cot şi de Covid!

Gavril Neciu

TINERETUL

De distracţii şi iubire
Tineretul e avid
Şi o fac cu dăruire,
Contra oricărui COVID.

Vasile Ţincaş

COVIDUL, TEMĂ NELIPSITĂ...

Nu ne dovediţi iubire
Când de luni şi luni, stupid,
Ne daţi temă, în neştire,
Doar covid, covid, covid…

Nichi Ursei

ANIVERSĂRI

Le spunem

La mulţi ani, de Ziua lor!...

EPITAFUL SOACREI

Mama soacră zace-ntinsă
În a veşniciei pace,
Însă nora e convinsă
Că şi-acuma se preface!

GRIGORE LUPESCU – 90 ANI

FEMEIA

O viaţă ea mi-a dat fiori,
Eu Luna-n schimb i-am dat-o-n dar,
Acuma, ca pensionar,
Îi dau... doar flori.

ŞTEFAN VIŞAN – 85 ANI

PRECAUŢIE

Am terminat cu gălăgia
Şi n-am mai comentat nimic,
Văzând mereu, că-n România,
Şi barza are... „ciocul mic“.

FLOARE RARĂU-VLAD – CU DÂNSA SE FACE PRIMĂVARĂ

EPITAFUL UNUI HABOTNIC

Învierea n-o mai scapă,
Pentru că, prevăzător
Şi-a luat cu el în groapă
Şi un ceas deşteptător.

SORIN GEORGE VIDOE – 85 ANI

EPIGRAMA MEA

Epigrama-i cu belele,
Tâlcul ei nu-l bănuieşti,
Chiar conţine vorbe grele,
Dar la urmă, tot zâmbeşti!

CONSTANTIN AGRICOLA MIU – 75 DE ANI

REFORMA NOASTRĂ

Ca melcul merge, o repet,
Deosebirea-o reprezintă
Că, dacă melcul merge-ncet
Ajunge totuşi şi la ţintă.

GHEORGHE I. GHEORGHE – 75 ANI

DORINŢĂ LA SCHIMBAREA PREFIXULUI

Nu am strâns nicio avere,
N-am creat în viaţă drame,
Dacă-n vorbe pun doar miere,
Ace pun în epigrame.

VIORICA GĂINARIU-TAZLĂU – FACE ZAMA BUNĂ!

CALITĂŢI

Ardelenii au rigoare,
Iară fruncea-s bănăţenii...
Moldovenii au vigoare,
Dar culoare dau... oltenii!

GEORGE CEAUŞU – 70 ANI

ÎN AUTOBUZ

Când urcă o duduie obosită,
Chiar de maşina este-aproape goală,
Nepotul meu, cuminte, o invită
Urgent, pe locul lui,... la mine-n poală.

ŞTEFAN-CORNEL RODEAN – 70 ANI

O DATĂ-N VIAŢĂ

Încununat cu-al vieţii laur,
Vă invitam cu bucurie
Pe toţi la Nunta mea de Aur...
Dar n-a fost voie-n pandemie!

GH. BĂLĂCEANU –NUNTĂ DE AUR!

CLUBUL CLUBURILOR

CLUBUL EPIGRAMIŞTILOR - FACEBOOK

Pe mult hulitul Facebook, de câtăva vreme, prin strădania prietenului **Sorin Olariu**, a luat naştere un nou Club, virtual, care reuneşte epigramişti români din toată lumea, atât cu renume, cât şi începători. Recent, copleşit de aslutul veleitarilor obraznici care doreau să impună ca epigrame tot felul de năsărâmbe, Sorin a cerut ajutorul UER şi, împreună, am purces la o trebă pe cât de grea, pe atât de frumoasă: reeditarea experienţei Agoniei, site-ul care, cu toată opinia contrară a unor venerabili, a lansat realmente noul val din epigrama românească. Ne-am bazat pe evidenţa faptului că românul e născut poet şi nicio modernitate nu-l va lecui de cimilituri şi strigături în versuri.

Lucrarea e încă la început, am avut lupte grele cu nesimţiţi cu pretenţii, dar semnele încep să apară. E o nouă generaţie care bate la porţile afirmării şi, chiar dacă mai trebuie şcolită, corectată, ghidată etc., promite.

Vă prezentăm o selecţie a membrilor **CLUBULUI EPIGRAMIŞTILOR** de pe **Facebook**, cu încercările lor:

La pensie

Nu-mi merge totul ca pe şine
Şi-o spun, că nu sunt prefăcut:
Să fii sărac nu-i o ruşine,
Dar e cumplit de neplăcut.

Al. D. Fundoianu

Compasiune – după evoluţia fotbaliştilor la JO Tokyo

Să fim cu toţii mai umani,
Să respectăm a lor durere,
Că unde-s fotbalişti sărmani
Nici Dumnezeu nu prea mai cere.

Vasile Manole

Unui „prieten“...

Acestui individ veros,
Atâta aş mai vrea să-i zic:
La trup, să fie sănătos!
(Şi, poate, şi la cap un pic!...)

Laurenţiu Iorgu

Românii au talent!

Ce talentată naţie! –
O ştie fiecare...
În ţară-avem vocaţie,
Afară-avem... „chemare“.

Florin Nechiti

„Dineu cu proşti“, pe scenele din Bucureşti

În aste vremuri blestemate,
Vorbim de-un teatru pentru „genii“,
Dar asta nu-i o noutate,
Că-l tot vedem, de trei decenii.

Gheorghe Filiş

Început de Alzheimer

Prins de boala blestemată,
Am ajuns să mă crucesc:
Păi, să trag o „gogonată“,
Şi să uit să mă-nroşesc?!...

Dumitru Cioacă-Genuneanu

Nemulţumirile ieşenilor (la 200 de ani de la naşterea lui Vasile Alecsandri)

Bătrînul bard de la Mircești
Ne-a dat Chiriţele în dar;
Şi, ce să vezi, în mod bizar,
Au buletin de București.

Vasile Ilincan

Neputinţă

El, băiatul de bani gata,
Tot ce vrea ia de la tata,
Însă, cat de mult ar vrea,
Minte n-are cum să-i dea.

Luminiţa Săceleanu

România-Coreea de Sud: 0–4!

Lui Rădoi îi vin idei,
Dacă de echipă-i pasă
Ar fi stat mai bine acasă,
Că era doar 0–3!

Petru Miloş

Unui „poet“

Fotografia-şi ataşează
La poezii şi se mândreşte,
Şi totuşi nu realizează
Că doar chelia-i străluceşte.

Elena Arsenie

CLUBUL CLUBURILOR

RĂDOI, MANAGERUL DEZASTRELOR

S-admitem că Rădoi s-a descurcat,
De-un ,,sfert“ cu japonezii a scăpat,
Ca jucătorii lui să nu trăiască
O altă ,,Hiroshima“, românească.

Viorel Vrânceanu

PRODUSE LACTATE

De lapte-s frați, adevărat,
Și nu sunt niște mielușei,
Iar când părinții-au supărat
Aceștia untu-au scos din ei.

Teodora Pas

LINIȘTE...

Am văzut un film de groază,
Ce acuma nu-mi dă pace,
C-un actor ce mă șochează:
Unul, Piersic, care... tace!

Florin Leşan

CADOUL AŞTEPTAT

Nefiind pretențioasă,
Și de-o floare e-ncântată,
Dacă este încrustată
Pe o piatră prețioasă.

Petru Racolta

RIME VS. CONDEI

Dacă versul nu rimează,
Sunt în pană de condei,
Muza se îndepărtează
Și mă duce-n pana ei.

Nicolae Matei

UNUI FOTBALIST BEȚIV

Să mă las de băutură,
N-ai să mă convingi:
Doar atunci joc cu bravură,
Când văd două mingi!

Valeriu Mardare

EU

Nici medalii n-am primit,
Nici distincții de onoare,
Ci-auzit-am că ,,promit“...
(Și de-atunci sunt tot datoare.)

Cornelia Cociș

DE-ALE EVOLUȚIEI...

Când i s-a spus ca va fi om,
Maimuța coborî din pom,
Dar constatând cum unii sunt,
Privi spre Darwin foarte crunt.

Vasile Panfile

ADONIȘI DE DOROBANȚI

Lați cu toții-n spate,
Mușchii de oțel,
Abdomene plate,
Creiere... la fel!

Emilia Constantin

* * *

Ginta noastră cea latină,
Divizată în procente,
Muncii i-a găsit o vină
Și, de-atunci,… FESTINA LENTE!

Grigore Griscenco

UNUI CRAI

Fantele la patru ace,
Abordând o tipă solo,
Ce avea pe vino-ncoace,
A primit un: du-te-ncolo!

Iulian Bostan

VIORICA DĂNCILĂ, ANGAJATĂ LA BNR

Leul nostru, iată, crește,
Frică nu mai am deloc,
Dacă Vio reușește,
În sfârșit să-i pună coc!

Anda Andrieş

IMPRESII DE PE PLAJA IBIZA

Pe șezlonguri stau la soare
Spaniolii tolăniți,
Iar pe lângă ei și-n mare
Sunt românii rău ,,pârliți“.

Titi Vlaicu

RUGĂMINTE

Epigramistul amator
Ceru dispensă de umor…
Doar până-n data viitoare,
Când se va pune pe ,,picioare“.

Petre Prioteasa

EMIGRARE

Din țara mea zburai
Că nu mai corespund;
Al ei picior de de plai
Mi-a dat un șut în fund.

Sorin Olariu

FRANCHEȚE

– Domnișoară, pentru tine,
Dau și haina de pe mine!
Fata, potolindu-i zelul:
– Nu, mai bine portofelul!

Spridon Dumitru

EVENIMENT

Umorul fără frontiere de COVID!

Ediţia a X-a a festivalului de la Vama, Suceava

Cenaclul „Nectarie“, Vama, a reuşit să spargă gheaţa aşezată peste cultura română de năprasnicul COVID şi a redeschis lista evenimentelor cu participare fizică, după lunga hibernare de anul trecut.

La sunetul buciumaşilor **Mugurel Sasu** şi **Sorin Cotlarciuc**, cei mai curajoşi şi vaccinaţi epigramişti au ajuns în dulcea Bucovină, cu dor de întâlnirile noastre. În curtea primitoare a lui **Gabi Sasu** (mulţumim prietene!) s-au redeschis dialogurile spirituale, au curs replicile versificate spumoase şi s-a luptat la baioneta epigramei până în zori.

Vizita tradiţională la Muzeul Oului al dragelor Cătălina şi Letiţia Orşivschi a completat tradiţia.

Fără alte comentarii, iată palmaresul ediţiei jubiliare, a X-a, din acest an, la Secţiunea EPIGRAMĂ, tema „***Bucovinenii***“:

Premiul I – Gheorghe BÂLICI, Chişinău:

Prin Bucovina mănăstirilor vopsite în diferite culori

Sorbind tărie ca un nătăfleţ,
La tot bucovineanul primitor,
Vedeam albastru pe la Voroneț
Și mi se înroșise la Humor...

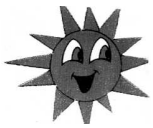

„Urâții“, personaje ale sărbătorilor de iarnă bucovinene

În Bucovina cea frumoasă
„Urâții”-ajung la orice casă,
Iar prin TV, în mod frecvent,
Ajung urâți din Parlament!...

Premiul II – Grigore M. DOBREANU, Tg. Jiu:

Plăcerile bucovinenilor

Nu vreau în gri să-i desenez,
Dar știu cum se iubește-o puică,
Mănâncă șnițel vienez
Și beau jinars în loc de țuică.

Ocupații...

Născut, crescut pe lângă vamă,
Cu trișca oile-și desparte,
Toporul lui baltag se cheamă,
Doar codrul... a plecat departe.

Premiul III - Grigore COTUL, Şanţ, Banat:

Vecina mea bucovineancă

Expune – prea nevinovat –
Un fund bombat și sânii grei,
Iar de mă-mpinge în păcat,
E numai BUCO-VINA ei.

Ospitalitate la Vama

În toiul nopții, rătăcit,
Bucovineanca m-a cazat.
Pe soț, ea nu l-a mai trezit...
Ne-am descurcat!

Premiul III – Stelică ROMANIUC, Ploieşti:

Orgolii moldave

De întrebi bucovineni
Care dintre moldoveni
Sunt mai sus, începe cearta
Și îți pun în față … harta.

Populară

„Cântă cucul, bată-l vina“,
Însă-i goală Bucovina,
Căci bucovineanu-i dus
Ca pădurea... spre Apus..

La Secțiunea **„POEZIE“**, tema ***BUCOVINA***: Premiul I nu s-a acordat, Premiul II – **Grigore Cotul**, Şanţ, BN, Premiul III – **Petru Ioan Gârda**, Cluj Napoca.

O menţiune specială pentru formidabilul cor bărbătesc condus de o doamnă, Corul „Flori de măr“ Râșca-Suceava, coordonator Mihaela Grădinariu, precum şi pentru lansarea **antologiei festivalului** – ***„Umor fără frontiere în Țara de Sus“*** și a antologiei membrilor **Cenaclului „Nectarie“ – „*Voci din Bucovina*“**.

Tuturor concurenților le mulțumim pentru participare, exprimăm respect și admirație pentru activitatea literară din care au rupt câte o petală pentru acest concurs, felicitări celor de pe podium, pe toți îi așteptăm la anul... și la mai multe ediții!

Ioan Mugurel SASU

EVENIMENT

De veghe în lanul cu epigrame

ESENȚA EPIGRAMEI

Epigrama-n general răspunde
Unui biblic zis, deoarece
Duce în final acolo unde
Dacă poantă nu-i, nici ea nu e!

NICOLAE CĂRUCERU

LOCURI DEPOPULATE

„Pustiu“ – loc al însingurării templu,
În care rar găsești un om sau doi,
Ca Gobi ori Sahara, de exemplu,
Sau câte-un stand de cărți, ca pe la noi,

GEORGE PETRONE

PROGRES EPIGRAMISTIC

De când cu ritmu-n cap, pe net
Vibrez acum în ton și eu,
Cu iambi săltați de pe carnet
Și c-o amendă în troheu.

CARMEN CHIOINEA

ÎN PAS CU VREMEA

În noua noastră eră,
Cu visuri avântate,
Femeile preferă
Doar rime-mbrățișate.

EUGEN DEUTSCH

EPIGRAMA

Patru flori în evantai
Duc a ironiei trenă:
Trei sunt cu parfum de mai,
Ultima-i lacrimogenă.

VASILE LARCO

REPROȘ REDACȚIEI REVISTEI EPIGRAMA

Epigrame bune, frate,
Cad ca spice secerate,
Dar ne zic, cu eleganță,
C-am fost ,,la un click distanță“!

SAFTA LEAUTĂ

DOAR ROMÂNII MAI SCRIU EPIGRAME

Știm că românu, -n mod concret
Și într-un ton mai optimist
Se zice că-i născut poet...
Dar a rămas epigramist!

NICOLAE ȘERBAN

CĂTRE UN PSEUDOEPIGRAMIST

Munca ta-i curată dramă
La cules de versuri şchioape;
De-i şi muza pe aproape,
Compilezi de-o epigramă...

IOAN ȘIMAN

EPIGRAMIȘTII

Ei toți îşi doresc coroniţe
Şi chiar se visează-n Olimp,
Dar câte, din aste peniţe,
Va fi să reziste în timp?

NICHI URSEI

LITERARĂ

Abordând diverse teme,
Sunt atâția autori
Că întrec, de la o vreme,
Numărul de cititori.

IULIAN CITER MARINESCU

PLAGIATORUL

E contestat de cititor
Şi criticii îl denigrează,
Deşi nu-i rău plagiator,
Ci rău e tot ce plagiază.

ION DIVIZA

LAUDĂ

Când ideea-n cap îmi sună,
Nu o las defel să-mi zboare:
Scriu o epigramă bună
Cu doi litri de sudoare!

CĂTĂLINA ORȘIVSCHI

HOMO EPIGRAMATICUS

Aleşii noştri...

UNUI CONSILIER LOCAL
Edilu-i om deosebit,
Şi-aportul lui e însemnat,
Că-n urbe el a construit...
(Doar pe domeniul său privat).
Cornelia-Livia Bejan

DISCURS
Vorbeşte neavând ce spune
Şi, ca tot omul de cultură,
Întâi se bâlbâie, pe bune,
Apoi o ia pe arătură.
Nicolae Căruceru

CUI PE CUI...
E greu acuma în natură,
Dar iscusinţa unor zbiri
Combate valul de căldură
Cu valul sumbru de scumpiri.
Eugen Deutsch

LA REGIM
Guvernul – vrăjitorul –
Ne ţine la dietă,
Că tot dorea poporul
Să aibă siluetă!
George Eftimie

ANOMALIE
O, Doamne, nu pot înţelege,
Cum să-mi explic această lege:
Din zece, nouă ştiu tot rostul
Şi totuşi şef le este prostul.
Gheorghe I. Gheorghe

CREZ POLITIC

Ca politician de top,
Prea mari conflicte nu doresc,
Dar nici nu mi-am propus drept scop
Să le-ocolesc!
Mihai Haivas

* * *
Azi, în politica aleasă
Făcută de un cerc perfid,
Sunt şterse luptele de clasă,
Acum sunt lupte de partid.
Laurian Ionică

INSTANTANEU POLITIC
Privind aleşii afişaţi,
Te miră-un fapt puţin ciudat:
Erau toţi oameni aşezaţi,
Şi ce uşor s-au ridicat!
Vasile Larco

CANDIDATURĂ PENTRU PARLAMENT
Vreau la Senat, pe listă-n faţă,
Doar pentru un mandat, atât
Şi n-am să fur prea mult, decât,
Să am din ce trăi o viaţă.
Ion Micuţ

STĂRI
Indiferent de culpa constatată
N-am înjurat pe nimeni niciodată,
Dar parcă-mi vine acuma tot mai des
Să-njur mereu pe câte un ales.
Gavril Moisa

FRĂMÂNTĂRI DE PARLAMENTAR
Doar în doi ani, ca deputat,
Trei facultaţi a terminat,
Dar de acum l-apasă tracul:
Cum o va rezolva cu bac-ul!
Gavril Neciu

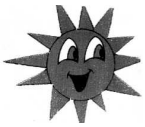

CULTURĂ POLITICĂ
În Parlament, avem de toate,
Că microfonul mai îndură
Pe cei care mai dau din coate,
Dar şi pe cei ce dau din... gură!
Maximilian Opaiţ

LIANTUL ALEŞILOR
În aleşi să ne încredem,
După muncă se succed:
Cred că ne-au făcut să credem
Că alegătorii-i cred!(?)
Ioan Şiman

(Continuare în pag. 33)

CONCURS

Rezultatele concursului

Tema: „EPIGRAMEI"

„Bomboane agricole"

Cum normele FIFA au cam tăiat din mioriticul obicei de a viziona un meci servind pop-cornul de Dâmboviţa, vândut de sales-managere de etnie discriminată, am căutat un epigramist mai vârstnic să explice noilor generaţii cum e treaba cu aceste „bomboane agricole", găsindu-l în persoana d-lui Ion Moraru, din Independenţa, Galaţi:

COMPORTAMENTALĂ

Mănâncă pe stradă, că-i plac,
Seminţe, ades, de dovleac
Fiindcă pe dânsul, sărmanul,
Atâta îl duce... „bostanul"!

Filmele cu Mărgelatu au lăsat o urmă de neşters (sau mai precis, de nemăturat) în acest popor, aşa că am exemplificat şi noi prin grupajul de mai jos.

BOMBOANE AGRICOLE

Când vezi seminţe la vânzare
Şi cojile pe trotuare,
Cu siguranţă,-atuncea eşti
…la Bucureşti.

Nae Bunduri

DISCRIMINAREA BOMBOANELOR AGRICOLE

E legal: să poţi fuma,
Nu porţi mască la plimbare,
Dar seminţe de-ai mânca,
Nu poţi. Ce discriminare!

Monica M. Condan

AMINTIRI DIN „EPOCA DE AUR"

Aşa-numitele bomboane
Se-alăturau cândva maniei
De-a huidui pe stadioane,
Fiind seminţele mâniei.

Eugen Deutsch

ARTA IMITAŢIEI

Un mic actor, destul de mare,
Ca să îi treacă de urât,
Cu Piersic vrând să se compare,
Seminţe scuipă,... dar atât!

Gheorghe Gh. Popescu

INTEGRARE

Bomboane agricole-am avut,
Ba chiar la alţii am vândut...
Acele vremuri s-au cam dus,
Că vin bomboane dinspre-Apus.

Nicolae Topor

FONDURILE U.E. PENTRU PNRR

UE a-mpărţit frăţeşte
Tortul pe articole
Şi ne-au revenit firesc...
Trei bomboane-agricole!

George Eftimie

UNUIA CARE MĂNÂNCĂ SEMINŢE ÎN STAŢIE

Scuipă cojile pe jos
Şi de-a lungu' şi de-a latu';
Cred c-ar fi invidios
...Mărgelatu.

Petru-Ioan Gârda

LA PLAJĂ

Mă delectez cu-a mării vrajă,
Privind spre larg ca un boem
Şi-aud ecoul de pe plajă:
„Bomboane-agricole avem...!"

Liviu Kaiter

CEL CARE MĂNÂNCĂ SEMINŢE PE STRADĂ

E-un om prudent, din marea turmă
A Domnului de pe la noi,
Căci lasă cojile în urmă
Să ştie drumul spre-napoi!

Vasile Larco

BOMBOANE AGRICOLE AVEM!!

Unii spun că-i ghinion
Pentru noi; mai sunt dorinţe:
Vrem la meci, pe stadion,
Să avem măcar... seminţe!

Maximilian Opaiţ

(Continuare în pag. 35)

EVENIMENT

Ploaie on-line de la Cluuuj!

Festivalul „ETERNA EPIGRAMĂ“ – ediţia a XXXII-a

Ai, şi ce ploaie venea de la Cluj! Acum, cu pandemia asta, ploaia a venit on-line, cu fulgere virtuale şi cu stropi pixelaţi. Dar, pentru că viaţa trebuie să meargă înainte, ea *mere*, cum se zice pe acolo. Şi prietenii clujeni, animaţi de Gavril Moisa şi Petrică Gârda, au onorat blazonul celei de-a XXXII-a ediţii a **ETRENEI EPIGRAME**, festivalul clujean de renume. Consiliul Local şi Primăria Cluj-Napoca, Centrul de Cultură Urbană Cluj-Napoca, Uniunea Epigramiştilor din România, Cenaclul „SATIRICON“ al epigramiştilor clujeni au organizat, s-a lansat concurs, s-a jurizat şi iată care au fost laureaţii, la tema ***„Pandemie şi pandalie“,*** plus libere:

Premiul I – Vali SLAVU
– Aninoasa, Huedoara –

ROMÂNII ȘI STAREA DE URGENȚĂ
Am trecut încet și cu prudență
Printr-o perioadă foarte grea,
Cât am fost în stare de urgență...
(În sfârșit, în stare de ceva!)

FĂRĂ EVENIMENTE ÎN PANDEMIE!
Pandemie... nuntă anulată...
Mirilor le-a fost destul de greu,
Dar așa se-ntâmplă câteodată,
Să-ți mai dea o șansă Dumnezeu.

EPIGRAMIST AFECTAT DE COVID
Scriam atât de simplu înainte,
Dar, cum s-a răspândit perfida boală,
Ideile, deși îmi trec prin minte,
Păstrează distanțarea socială.

REACȚII ADVERSE LA CORONA
Mi-e clar, văzând că pică din picioare
Vecinul X și spune doar prostii:
CORONA dă reacții secundare...
Când bei prea multe sticle într-o zi.

Premiul II- Ion DIVIZA
– Chișinău –

SFÂRȘIT DE PANDEMIE
Mulțimi de indivizi astenici
Apar din blocuri și palate,
Sunt toți ca unul schizofrenici,
În schimb, cu mâinile curate!

AVANTAJ ÎN PANDEMIE
Când soțul rău se enervează,
Tratându-și soața cu sudalme,
Doar masca îl mai protejează
De plesniturile de palme!

REVENIRE LA NORMALITATE
În pandemia lungă, infernală,
Eu m-am ascuns în locuință, solo,
Și azi revin la viața cea normală,
Ca să constat… că nu mai e acolo!

LIDERUL MEU DE PARTID
Credeam că-i plin de har și dibăcie,
Speram în posturi mari să avansez,
Dar minte cu atâta stângăcie
C-aș fi un prost, pe el să mă bazez!

Premiul III – Dan NOREA – Constanța:

PE STRADĂ
Văzându-l la plimbare pe Van Gogh,
Un polițist, în timp ce-amenzi împarte,
Începe scurt cu el un dialog:
– Ia zi, de ce ai masca într-o parte?

ETIMOLOGIA EXPRESIEI „A-ȚI LUA INIMA ÎN DINȚI“
C-o paraşută a sărit,
Rugându-se la sfinți
Și chiar așa l-au și găsit,
Cu inima în dinți.

PARADOX
Un hoț începător și neatent,
Ce-o bancă își dorea să jefuiască,
E arestat de polițiști urgent:
– Ce, ești nebun? Cum intri fără mască?

ÎN ORAȘU-N CARE PLOUĂ (MINULESCIANĂ)
De trei ori pe săptămână,
Un bătrân și-o dulce fată
Merg ținându-se de mână...
El defect și ea stricată.

EVENIMENT

Menţiune 1- Gheorghe BÂLICI
– Chișinău –

DUPĂ ANULAREA TUTUROR RESTRICȚIILOR
Din izolare vom ieși,
Dar sper să nu avem temei
A crede că-s normali doar cei
Pe care nu-i vom întâlni...

DOCTORUL PLIN DE ATENȚIE
Îmi cere să-i mai dau o mie,
Fiindcă, zice el, ar vrea
Să bea de sănătatea mea,
Chiar de nu scap de pandemie.

SALVAREA SUFLETULUI
Are grijă un arhiereu
De salvarea sufletului meu,
Dar îmi ia, ce-i drept, și bani destui
Că mai are grijă și de-al lui...

FEMEIA IREZISTIBILĂ
De dorul ei, ce mă sfâșie,
Mă-mpunge și mă înfioară,
Când vede că iar mor, mă-nvie,
Iar când mă-nvie, mă omoară!...

Menţiune 2 – Gheorghe ȘCHIOP
– Porumbacu de Jos, Sibiu –

VIRAJ PANDEMIC
COVID-ul mi-a schimbat, se pare,
Blajina fire-n violentă,
Că-având acces la vaccinare,
Am pălmuit o asistentă.

DIN PANDEMIE
Măscuţa dându-i jos oleacă,
S-o ţuc, ce tărăboi făcu
Punând a pandemiei placă,
Dar când i-am dat chiloţii, nu.

FEMEIA, VIRUS AL IUBIRII
Te-mbolnăveşte pân' la moarte,
Vaccinul în zadar l-ai face,
Că are-un antigen aparte
Numit empiric *vino-ncoace*.

INUTILĂ PRUDENŢĂ
Am mers pe ocolite căi,
Să nu dau ochi cu răi şi fameni,
Cu şerpi şi cu turbaţi duhăi,
Dar peste tot am dat de oameni.

Menţiune 3 – Nicolae BUNDURI– Braşov:

ÎN AŞTEPTAREA SOACREI
Masca – versus pandemia,
E un paravan mai vechi,
Dar când vine „pandalia"...
Pun şi vată în urechi.

ÎN AŞTEPTAREA SOCRULUI
În pandemia asta crasă,
Când e închisă chiar şi şcoala,
Pe socru l-aş primi în casă,
Dar mi-e că vine şi cu „boala"!

BORDELUL
E casa cu un vechi atu,
Ce îţi alină des, bufeul;
În care te goleşti şi tu
...şi portmoneul.

FETIŢA CU BLUGII RUPŢI ŞI GLEZNA GOALĂ
Reflectă zveltele-i picioare,
Economia de mâncare
Iar glezna goală – presupun,
Economia de săpun.

Cu speranţa că am încheiat cu festivalurile virtuale şi că la anul vom putea avea întâlnire live cu palinca de Cluj, mulţumim organizatorilor!

Laurenţiu GHIŢĂ

HOMO EPIGRAMATICUS

HAI NOROC şi… SĂNĂTATE!!!

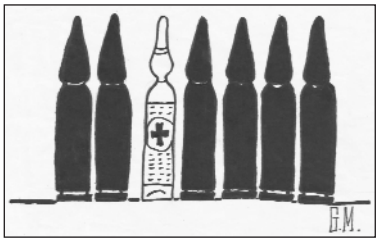

DISCONFORTUL UNEIA

Nasul i se uscă,
Faţa ei e flască,
Nu e rea de muscă,
Ci e rea de mască.

Cornelia-Livia Bejan

ULEIUL DE CÂNEPĂ

Uleiul de cânepă – sigur reţin –
E antialergic şi eu mi-am propus
Să-l cumpăr cu vadra, dar tot e puţin,
Căci fac alergii la corupţii de „sus“.

Cătălina Orşivschi

CATARACTA DE LA OCHIUL MEU STÂNG

Un medic foarte priceput
Mi-a spus că trece, dar s-aştept;
Şi-avea dreptate: a trecut.
Acum am şi la ochiul drept.

George Petrone

POLITICIAN LA BĂI

Ars de soare cu nevasta,
Sare-n sus de usturime.
L-ar salva de data asta
Doar o baie de... mulţime.

Maria Chirtoacă

„IN VINO VERITAS“

Dictonul vechi utilizat
Îl pun la îndoială,
Că adevărul n-am aflat
Nici când mi-e sticla goală.

Mihai Caba

IUBIND ADEVĂRUL

La o discuţie,-un vecin
Îi spuse într-o zi minciuna
Că adevărul e în vin;
De-atunci îl caută întruna!

Nicolae Căruceru

LOGICĂ FEMININĂ

La frumoasa mea etate –
Nu ştiu dacă v-am mai spus –
Vârsta-mi dau pe jumătate...
Doar atâta am în plus!

Carmen Chioinea

ŢUICA

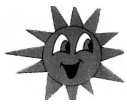

Stimulent aparte, care
Este răul necesar:
Face poftă de mâncare
Şi de încă un pahar.

Vasile Larco

EXUBERANŢĂ

Doar tinereţea ne învaţă
Acea filosofie-adâncă:
Ea-i singura etapă-n viaţă
Când tot ce zboară se mănâncă.

Vasile Manole

MĂMICA PUDIBONDĂ

Nu vreau ca fata mea, la şcoală,
Să-nveţe „viaţa sexuală“,
Că e copilă serioasă,
Având şi un copil acasă.

Ion Micuţ

AVANTAJUL VÂNĂTORII

Prin oraş se tot vorbeşte
Că la trup s-a subţiat,
Semn că soaţa îi găteşte
Doar ce dânsul a vânat.

Mihai Sălcuţan

VÂRSTNICUL ŞI RUBRICA

De farmecele vieţii sunt sătul
Şi rând pe rând, am renunţat la toate,
Convins că la etatea mea-i destul
Să am din plin... noroc şi sănătate!

PIF Vasilescu

(Continuare în pag. 39)

IN MEMORIAM

„UȘCHIT DIN PARADIGMĂ“
La despărțirea de un mare spirit, Ștefan Cazimir!

Cu mare tristeţe am aflat despre trecerea în nefiinţă a unui mare prieten, distinsul profesor **Ştefan Cazimir**, apropiat al meu şi al epigramei, care ne-a onorat cu studii, comentarii şi chiar cu excelente epigrame. Nu pot vorbi eu despre cariera sa de filolog, caragialist, om politic ş.a.m.d., dar ca mentor şi suflet dedicat epigramei pot şi ţin să-i mulţumesc pentru marea onoare de a ne fi fost alături!

Asta deşi, cu umorul său mucalit şi inconfundabil, Dl. Profesor Ştefan Cazimir s-a autocaracterizat perfect, modest şi autoironic:

De s-ar fi dat poruncă-n ţară
Epigramiştii toţi să piară,
Vă spun cu sufletul curat
Că aş muri nevinovat!

E, cam aşa e, distinse D-le Profesor! Dar tare era bine să mai fi aşteptat oleacă!

La una din ediţiile Festivalului Internaţional de Poezie şi Epigramă ROMEO ŞI JULIETA LA MIZIL, am mers împreună, cum am făcut de nenumărate ori şi, sesizând ineditul faptului că dl. Profesor Ştefan Cazimir, dotat de la o vreme cu o respectabilă chelie, fusese aşezat taman lângă o reclamă la un şampon a unui generos sponsor, am citit o replică spontană:

Mă-ncântă mult şi pot s-admir
Efectu-acesta de bonton,
Să-l văd pe domnul Cazimir
Lâng-o reclamă la şampon.

Mai mult decât reacţia frenetică a sălii, m-a încântat hohotul de râs sincer şi vijelios al „atacatului“, care a ştiut întotdeauna să aprecieze un spirit, o glumă, o epigramă bună.

Am marea mândrie de a fi fost nu numai contemporan cu o asemena personalitate, dar şi printre prietenii săi, domnia sa apreciind deosebit evoluţia revistei EPIGRAMA şi participând cu drag la furnizarea de materiale.

Ultimul catren, trimis pentru nr. 97, este o dovadă a ironiei sale fine şi percutante:

Vorbeşte Putin
Primejdii reale vă aşteaptă,
Voi cei din UE sau din NATO,
De-aţi trece linia cea dreaptă,...
Pe care încă n-am trasat-o!

Împreună cu aceasta, dl. Profesor a mai trimis, pentru numărul viitor, o altă epigramă, premonitorie de-a dreptul:

D'ale modei
– Ce se-ntâmplă, nu-nţeleg;
De trei zile te tot strig, mă!
– Iată adevăru-ntreg:
M-am uşchit din paradigmă!

Da, Ştefan Cazimir s-a „uşchit din paradigmă“, lăsând un mare gol şi o mare părere de rău!

Laurenţiu GHIŢĂ
Redactor-Şef al Revistei EPIGRAMA,
Publicaţie a UER

HOMO EPIGRAMATICUS

MÂNIA DE A FI ROMÂN

DECLARAȚIA MEA DE AVERE

Când de-avere-s întrebat,
Dau răspunsul orişicui,
Chiar de nu-i secretizat,
Nu declar ceva... ce nu-i.

CORNELIA-LIVIA BEJAN

LEUL ROMÂNESC

Cu puterile lui slabe
A ajuns sărmanul leu
Cea din urmă-ntre silabe
Din cuvântul: *vă-le-leu*!

IULIAN BOSTAN

MIE ÎNSUMI

Nu-s beţiv (vă jur pe zei!)
Cum se spune pe la bloc;
Beau ca toţi vecinii mei
...la un loc.

NAE BUNDURI

CONFLICT URBAN

Nu-i simplă întâmplare că, mai nou,
S-a pus de un protest şi la metrou,
Se cer demisii, şefii sunt în focuri
Şi s-au stricat, se spune, nişte jocuri.

NICOLAE CĂRUCERU

AVOCATA

Fustă scurtă, toc de-un metru,
Fata, la proces e aptă,
Termen ai la Sfântu Petru
Şi câştigi la Sfantu-Aşteaptă.

CARMEN CHIOINEA

EMINESCIANĂ

Dintre sute de dosare
Ce-au ajuns la D.N.A.
Câte vor avea urmare,
Condamnând pe cineva?!

EUGEN DEUTSCH

VAE VICTIS!

De veacuri, luptele ce-au fost
Le-ai câştigat cu-al vieţii cost.
Azi te-a învins, popor sărman,
Doar lupta pentru... un ciolan.

GHEORGHE I. GHEORGHE

DESPRE CONAȚIONALII MEI

Părerea-ncearcă s-o accepți:
Cu vârsta, -n stilul românesc,
Puțini devin mai înțelepți,
Iar restul... doar îmbătrânesc!

MIHAI HAIVAS

AVATAR ISTORIC

Plimbând plaivazul greu pe hartă,
Bătrânul Stalin şi cu alţi stăpâni,
Vrând Europa s-o împartă
Au separat românii de români.

VASILE LARCO

ROMÂNIA, ÎNCOTRO?

Poate cineva răspunde
La-ntrebarea punctuală:
Oare unde se ascunde,
România cea normală?

VASILE MANOLE

ANORMALITATE... NORMALĂ

În veacu-acesta prea nebun,
Se vor schimba ideile
Şi-mi va fi teamă să o spun
Că mie-mi plac femeile.

ION MICUȚ

CANALIZARE ÎNFUNDATĂ

De opt zile m-au lăsat
Cu canalul înfundat.
Oare celui ce răspunde
N-ar putea să i se-nfunde?

GEORGE PETRONE

HOMO EPIGRAMATICUS

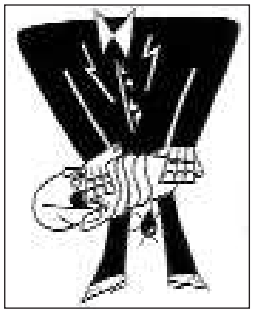

MÂNIA DE A FI ROMÂN

UNUI AVAR

Între-atâtea combinaţii,
Dă o importanţă mare
Doar la două operaţii:
Înmulţire şi-adunare!

MAXIMILIAN OPAIŢ

RANDAMENTUL COMITETELOR ŞI COMIŢIILOR

România educată – ca proiect
Cere multe comitete cu respect,
Cu şedinţe, dări de seamă şi scriptură,
Ca să iasă o... savantă tevatură!

SEVER PURCIA

LA AVANSAREA ÎN GRAD

Bea la birt un camarad,
Gândurile-s toate seci:
Cum de lui i-a dat un grad
Iară votcii patruzeci?

MIHAI SĂLCUŢAN

DARWINIANĂ

Proaspăt coborât din pom,
Vrând s-arate că e om,
Din ambiţie, se pare,
Urcă într-un pom mai mare!

NICOLAE ŞERBAN

REALITATE

Când văd „belşugu“-n ţara mea,
Din munte până-n largul mării,
Mândria de român, sadea,
O pun sub semnul întrebării!

NICHI URSEI

CIOCOII VECHI ŞI NOI

Cândva, ceream sarcastic socoteală
La trândavi, hoţomani sau bişniţari...
Şi azi îi criticăm – mai cu fereală –
Că toţi sunt ori patroni, ori demnitari!

PIF VASILESCU

LA ÎNVIERE

Doamne, ca să am lumină,
Trec şi eu pe la vecină,
Dar să sting lumina-aş vrea,
Cât mai zăbovesc la ea!

NICOLAE TOPOR

CRIZĂ ECONOMICĂ INSUPORTABILĂ

Munceşti ca să suporţi amarul,
Dar viaţa îţi devine chin,
Când cade leul şi dolarul
Din greu... în buzunar străin.

GHEORGHE BÂLICI

RECLAMA

Reclama e o artă de nespus
Ce îţi insuflă, când eşti bun de plată,
Că ai visat o viaţă-acest produs
Pe care-l vezi acum întâia dată.

ION DIVIZA

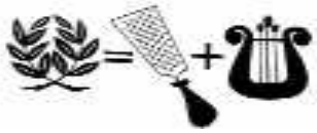

IZOLETA CU EPIGRAME

Covide et impera!

Epi... grame de epi... demie!

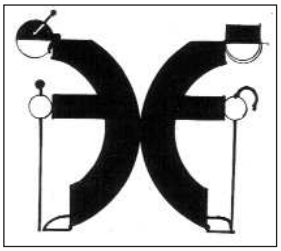

DRAGOSTEA NU REZISTĂ MULT
Iubirea se preface-n vid,
Se degradează, bat-o vina,
Precum produsele din China ...
(Nu mă refer doar la Covid).
CORNELIA-LIVIA BEJAN

CARANTINĂ
Sus în Rai, la Poarta Mare,
Se anunță cu clemență:
„Pe motiv de izolare
Mergeți, toți, la concurență!“
CARMEN CHIOINEA

* * *

Multă, multă sănătate
Și s-aveți imunitate,
Să vă țină cu bun spor
Pân' la „valul“ următor!
AL. JIVAN

TURISMUL DE VACCINARE
Asta e o performanţă,
Nu rămânem noi în urmă,
Că, plecând în transhumanţă,
Ne imunizăm în turmă.
VASILE MANOLE

LA CENTRUL DE VACCINARE
Aveau seringi, aveau și ace,
Logistică aveau din plin
Și-un personal cu mâini dibace,
Dar n-aveau inși pentru vaccin!
GAVRIL NECIU

NUNTĂ ÎN PANDEMIE
La o nuntă,-n zarvă mare,
A venit neaşteptat
„Musafirul de onoare“;
N-a dat DAR, a... amendat!
MAXIMILIAN OPAIȚ

GHINION
Sunt mulţi aleşii ce-i slăvim
Că i-a-nălţat la timp partidul;
Noi n-am putut să îi rărim
Şi nici Covidul.
NICHI URSEI

BINE CĂ N-A APĂRUT TULPINA ROMÂNEASCĂ A COVID 19!!
Cum se transformă-n mai tot anul,
La virus, – logică firească –,
De-ar fi, tulpina românească
Ar fi un ditamai bușteanul!
LAURENȚIU GHIȚĂ

DESTĂINUIRE
La Izolare internat,
Am suferit, de bună seamă,
Dar de COVID eu am scăpat…
L-am doborât c-o epigramă!
VASILE LARCO

CONLUCRAREA DINTRE AMERICA ȘI EUROPA
Cum nu au nicio dispută
Și lucrează în echipă,
Când America strănută...
Europa face gripă.
PAUL CURIMAN

MICI PE GRATIS LA VACCINARE
După runda asta, cea cu mititei,
Eu, lu' domnu' Câțu, îi mai dau idei:
Să ne dea fasole cu ceva ciolan
Și vaccin vom face cu mai mult elan.
NICOLAE TOPOR

VACANȚĂ ÎN PANDEMIE
Marea-i mica lor iubire
Și, sub soarele torid,
Ies pe plajă să admire
Valurile... de covid.
IULIAN CITER MARINESCU

CARUSELUL CU EPIGRAME

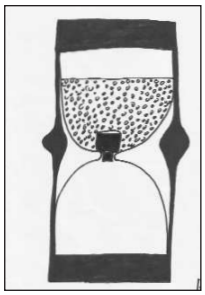

Dintre sute de peniţe

PERICOL ÎNFRICOŞĂTOR

Mai grav decât un genocid,
Potop, război, microb perfid,
Mai de temut ca pandemia,
Pe lume nu-i decât... prostia!

Cornelia-Livia Bejan

COSÂNZEANA, ZMEUL ŞI…

Munceşte-al ei bărbat din greu,
Acolo sus, pe post de zmeu,
În schimb, la muncile de jos,
Ea l-a supus pe Făt-Frumos!

Iulian Bostan

5 IULIE, ZIUA DEPENDENTEI DE MUNCĂ

Un dependent am fost şi eu
De munca dură, dar, în fine,
Să-i mulţumesc lui Dumnezeu
... acum sunt bine!

Nae Bunduri

CREŞTINISM ORIGINAL

Creştin fiind şi calculat,
Iubesc pe cel apropiat,
Dar simt fiinţa-mi invadată
De dorul de-o... apropiată!

Ion Butulescu

OBSESIE

Are doar un singur gând:
Vrea, mereu, să reuşească
Şi greşeşte numai când
Îi e teamă să greşească.

Carmen Chioinea

BUCURII DE TOAMNĂ

Toamna a venit, domoala,
Gicu-i foarte fericit,
Aşteptând să-nceapă şcoala,
Că de mult n-a mai chiulit.

Marius Coge

INFLAŢIE NECONTROLATĂ

Provocând nenorociri –
„Orice val ca valul trece“ –
Numai valul de scumpiri
Stă pe loc şi-i tot mai rece.

Mihai Haivas

DEŞERTUL DIN TRENUL VIEŢII

Demult, din anii tinereţii,
Sperând iubirea să apară,
Ea s-a urcat în trenul vieţii
Şi n-a oprit în nicio gară.

Ion Micuţ

BĂRBĂŢIE

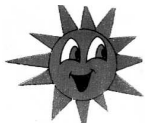

După luna de amor
Soţul a bătut în cui:
Casa toată e a lor,
Beciul este doar al lui.

Mihai Sălcuţan

AUTOR PROLIFIC

M-a surprins în mare parte,
Iar uimirea nu-mi mai trece:
Chiar de n-a citit vreo carte
Văd c-a publicat vreo zece!

Iulian Citer Marinescu

CERC VICIOS

Pornind de la vestitul măr,
Pe lume omul se înşeală:
Greşeala-l duce spre-adevăr,
Iar adevărul, spre greşeală…

Gheorghe Bâlici

HOMO SAPIENS

El ne vine cu şarada
(Cine o va dezlega?):
Şi-a pierdut prin epoci coada,
Dar şi azi mai dă din ea.

Ion Diviza

HYDE PARK

EN GARDE!

DUELUL CONTEMPORANILOR

PE I. P. GÂRDA
EU L-AM FĂCUT EPIGRAMIST...

Pe Nelu Gârda, mic şi trist,
Ca bun amic, împătimit,
L-am cizelat epigramist...
Dar nu vă spun cât am muncit.
NAE BUNDURI

INVIDIA

Eram poetul valoros,
Al versului profund artist
Şi Nae, om invidios,
M-a „cizelat“ epigramist.
PETRU-IOAN GÂRDA

ÎN VECI POMENIREA LOR!

Când fi-vor pomeniţi artiştii,
Cu Gârda-n frunte – „preaînalţii“
Bunduri, la „Epigramiştii“,
Va fi în rubrica „Şi alţii“.
PETRU-IOAN GÂRDA

DESPRE BUNDURI ŞI GÂRDA

Iar noi – fiind invidioşi,
Vom spune peste zeci de ani:
Erau extrem de valoroşi,
Păcat c-au fost contemporani!
GRIGORE COTUL

RĂSPUNS, LUI GRIGORE COTUL

De Petru Gârda zic, în fine,
Şi-o spun, pe bune, orişicui,
C-a fost contemporan cu mine
(Acesta-i ghinionul lui)!
NAE BUNDURI

LUI BUNDURI VS. GÂRDA

C-a fost contemporan cu tine
E ghinion, venit cu caru',
Pe Nelu Gârda, om de bine,
Îl mai pocneşte şi Rotaru.
VALENTIN URSU

IERTARE

Pe Gârda Petru, într-un mic duel,
N-aş zice nu, să-l altoiesc niţel,
Dar e păcat să-l mai pocnesc şi eu,
Când l-a bătut atâta Dumnezeu!
FLORIN ROTARU

SORIN FINCHELSTEIN

Înţepături transatlantice

Umoristului Mihai Batog–Bujeniţă

L-am citit pe Bujeniţă,
Un maestru în peniţă;
Stilul e alert, ironic…,
Ba, poţi zice, supersonic.

Epigramistului Valeriu Cercel

Spirit bântuit, rebel,
S-a schimbat la sex Cercel;
Deci avem un extra-hram:
De serbat: „*Cercel la femme*“!

Cornel Rodean şi Auguste Rodin

Cum la o cimilitură
Rumegă Cornel de-un an,
I-a făcut Rodin sculptură:
Gânditorul de... Rodean.

Critică la G. Corbu

Mărturisesc, maestre Corb,
Că epigramele îţi sorb;
Deşi răzbate din fundal,
Pregnant, un damf de caşcaval.

Corbu la hibernare

Suflă vântul la povarnă,
Şi, din pene câte vrei,
Corbu a rămas în iarnă
Doar cu una – de idei!

MEDALION

ŞTEFAN CORNEL RODEAN,
la 70 de ani!

Cândva colaborator al revistei noastre, ba chiar Redactor Şef Adjunct, epigramistul sibian ŞTEFAN-CORNEL RODEAN conduce cenaclul Nicolaus Olahus, fiind un exemplu de organizator şi de implicare în UER. Pentru aceste merite, La Mulţi Ani din partea breslei!

LA SPITAL
Moştenitorii-aşteaptă-o veste,
Iar doctorul le-o dă, în fine:
Nicio speranţă nu mai este...
Bolnavul... se va face bine!

REPROŞURILE SOŢIEI
Mă ceartă soaţa mea, amarnic,
Şi pe nedrept îmi face scene
Zicând că nu-s destul de harnic;
Aş riposta, da-mi este lene...

LA DISTANŢĂ...
De câţiva ani, în ultimă instanţă,
Şcolarii şi studenţii fără zel
Urmează-nvăţământul la distanţă;
Dovadă certă că se tem de el...

ÎN AUTOBUZ
Când urcă o duduie obosită,
Chiar de maşina este-aproape goală,
Nepotul meu, cuminte, o invită
Urgent, pe locul lui... la mine-n poală.

VIITORUL ŢĂRII
Pentru ţară, silitorul
Ce-i la şcoală premiant
Reprezintă viitorul...
Emigrant.

MEDICULUI MEU OFTALMOLOG
Mai văd doar puţin, ca prin ceaţă,
Pe stradă când merg mă împiedic,
Dar am, mai departe, în viaţă,
Încredere oarbă în medic.

FLORIN LEŞAN

membru al Clubului Epigramiştilor de pe FACEBOOK. Stabilit în Germania, un talent care promite.

REPETABILA DORINȚĂ
Ce frumos e-n Herăstrău,
Ce fustițe, toate mărci!
De-aș mai fi acum flăcău,
Negreșit m-aș da în bărci!

CURIOZITATE
La măsea când trage moșu',
Văd un fenomen ciudat,
Foarte greu de explicat:
Vinu-i alb dar nasu-i... roșu!

ORIGINALITATE ÎN AGRICULTURĂ
Cu terenul dat de Stat
Și ideile celebre,
El s-a pus pe irigat,
Dar cu pompele... funebre!

UN CHIRURG TERIBIL
Când îl vezi c-un bisturiu
Cum străbate coridorul...
Lângă el n-aș vrea să fiu!
Ăsta-i Jack Spintecătorul!...

OPERAȚIE PE CREIER
Slabe șanse de salvare...
Boala-i gravă la madam!
Ea mereu în cap doar are
Ce-i sub frunza lui Adam!

IUBIRE DE BASM
Tu erai frumoasă zână...
Ce amor frumos a fost!
Te luam ușor de mână,
Iar tu mă luai de prost!

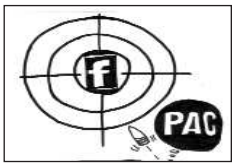

EVENIMENT

Etee... Scârț, prin Copou!

Ediţia a II-a Festivalului de Grafică Satirică și Literatură Umoristică „*SCÂRȚ – UMOR*“,

Sub auspiciile **Uniunii Epigramiștilor din România, Academia Liberă Veche „Păstorel“** din Iași a organizat, în data de 13 iunie 2021, cea de-a doua ediție a Festivalului **Internațioanal de Grafică Satirică și Literatură Umoristică – „*SCÂRȚ – UMOR*“** – în actualele condiții de pandemie.

Concursul a cuprins secțiunea „EPIGRAMĂ“, iar tema de concurs a fost „***Printre măști și mascarade***“. plus un madrigal, dedicat Iașului.

Juriul: **Adrian Grăjdeanu, Vasile Vajoga și Daniel Bratu**, a decis:

Premiul I – Florin ROTARU – Buzău:

GUVERNANȚILOR

În toată-această mare tevatură,
De parcă-ntreaga lume e un bal,
Destul că ținem masca pe figură,
Nu ne mai dați și ochelari de cal!

Premiul al II-lea – Ioan Petru GÂRDA – Cluj-Napoca:

LA FRIZERIȚĂ, ÎN PANDEMIE

În vremuri hâde,
Zvârlind ochiade,
O mască râde,
O mască rade!

IAȘI...

Iubind Copoul, arta, poezia,
Mă leg de Iași mai mult, pe zi ce trece,
Așa cum „Păstorel“ – Academia –
Se leagă tot mai mult de... „Bolta Rece“!

Mențiune: Constantin MOLDOVAN – Mănăstirea Humorului – Suceava:

VIAȚA – UN BAL MASCAT!

În lumea plină de șarade
Suntem de multe ori „în pom“,
Iar printre măști și mascarade,
Cu greu mai întâlnești un OM!

Mențiune: Ionel RITI – Brașov:

PROTECȚIE EXCESIVĂ

Mai vezi la câte o „figură“ –
Să nu îi fie de deochi
Că poartă două măști la gură,
Dar vrea și una peste ochi.

DEXTERITATE

Atât talent au unii când te fură!
O fac lejer, cu zâmbetul pe față,
De pildă, fără mască pe figură,
Nevasta mea m-a jefuit o viață!

Premiul al III-lea – Laurențiu GHIȚĂ – București

SCANDALAGIILOR ANTI-MASCĂ

Fără urmă de tăgadă,
Prin prestaţia prostească,
Cea mai mare mascaradă
O fac ăia fără mască!

ADIO, CARNAVAL!

O să ne luăm curând adio
De la Carnavalul de la Rio:
L-a-ntrecut, cu măştile-i groteşti,
Parlamentul de la Bucureşti!

MENȚIUNE: Valentin DAVID – Orăștie

ABUZ DE PUTERE

L-au pus jandarmii să plătească
Amenda, fără de blândețe:
Avea primarul doar o mască,
Dar, din păcate, două fețe!

A transmis de la Iași:

Adrian GRĂJDEANU

INTERVIURILE EPIGRAMEI

(Urmare din pag. 5)

Ce relaţie există între public şi epigramist?

Era cât pe-aci să mă grăbesc şi să răspund prompt: „de bună vecinătate“, dar poate n-ar fi îndeajuns acest răspuns. N-am făcut prea multe cercetări în această privinţă, dar din unele întâlniri ale epigramiştilor cu publicul aş avea temeiuri să afirm că nu ar fi motive ca epigramistul adevărat să nu-i fie agreabil publicului, iar publicul (cel care are simţul umorului şi pasiunea cititului) n-are de ce să nu-l ia, cu bucurie, în braţe pe epigramistul care îi vrea întotdeauna binele, păstrându-se totuşi (ca să apelez la o sintagmă de dată recentă, care conţine în ea şi un fel de interdicţie) „distanţa fizică“ necesară, fie ea şi numai de doi metri, eliminându-se astfel „contaminările“ de orice fel.

Cunoaşteţi legături sau interferenţe între epigrama românească şi cea universală?

Pentru mine e mult prea complicată şi grea întrebarea. Mă linişteşte însă gândul că avem „specialişti în domeniu“, iar aplombul şi disponibilităţile pentru „excursii livreşti“ şi firea lor neezitantă de a formula impresii definitive, prin imprevizibile conexiuni şi comparaţii spectaculoase pot deveni intimidante pentru mine. Din prelegerile unora dintre specialiştii de marcă se pot însă învăţa multe, inclusiv în privinţa interferenţelor. Mă refer la cei care se feresc în a cădea în păcatul de a o lua câteodată pe arătură şi a bate câmpii, alergând după himere.

Din anul 1990 există Uniunea Epigramiştilor din România în care sunt integrate 27 de nuclee de epigramişti. Vi se pare un fapt semnificativ pentru climatul literar actual?

Categoric, da! Am putut cunoaşte mai îndeaproape o parte dintre cei ce compun aceste, cum le spuneţi dumneavoastră, nuclee de epigramişti. Din lecturile mele, desigur incomplete, am înţeles că, oricât ar fi de mic, atomul este alcătuit din componente (vizibile şi invizibile) care-l susţin să-şi păstreze structura originară, dar că mai pot exista şi interveni şi surprizele unor factori de destructurare. E bine că există conştiinţa necesităţii de a se consolida un sistem de coagulare către finalităţi constructive a acestor nuclee de epigramişti, care se pot înmulţi încă, cooperând mereu eficient şi paşnic. Ar cam fi de luat în consideraţie şi o minimă condiţie: să se găsească „vaccinul spiritual“ prin care să fie imunizaţi unii epigramişti de „boala autohtonă“ care-i face să ignore faptul că esenţial este *să te legitimezi prin ce scrii şi cum scrii*, neascunzându-ţi în numele unei democraţii demagogice vanităţile anarhice. Mai cu seamă cei care, într-un loc ori altul, se proclamă cu de la sine putere „salvatorii nucleelor componente“, ar trebui să se supravegheze spre a nu se abandona „sindromului şefiei“. Şefie pe care, neavând-o, o vânează, confecţionându-şi un fals stindard pe care şi-au scris cu litere ce le cred invizibile, protejându-le măruntele şi vinovatele aspiraţii reduse la sărmanele cuvinte: „ori totul, ori nimic“.

Există admiratori, dar şi detractori ai genului. Sunteţi de părere că există argumente, de o parte şi de alta, care să legitimeze o astfel de atitudine?

Cred că există mult mai mulţi admiratori decât detractori sau unii care, din considerente de neignorat, vor să aşeze epigrama în locul ce i se cuvine în spaţiile vaste ale genurilor şi speciilor literare. După opinia mea, epigrama ar putea fi o specie literară înglobată în familia mai cuprinzătoare a catrenului, ea îngemănând, după statura personalităţilor care o legitimează, în proporţii diferite, trăsături epico-lirice. Reticenţele unora, şi nu m-aş grăbi să-i numesc detractori, dar şi aplauzele admiratorilor („fani“ li se mai spune, trimiţând spre fanaticii unor sporturi cu mari cote de popularitate) au, împreună, darul de a face epigrama să-şi păstreze virtuţile certe pe care le are, văzându-şi de drumurile ei, fără a privi cu ochi pizmaş la eventualele veşminte mai încăpătoare şi cu alesături mai preţioase ale altor specii lirice, epice sau dramatice.

(Continuare în pag. 30)

CONCURS

TOP EPIGRAMA

Tema: „LUPTA DE CLASĂ... ZERO“

Cred că tema a fost niţel cam neinspirat aleasă şi chiar cam absconsă şi poate de aceea am avut câteva surprize neplăcute, în sensul că cenacluri cu pretenţii (SATIRICON, NIGRIM, VERVA sau CUV) s-au poticnit, furnizând epigrame bune, bine construite, dar cam alături cu tema. Ştiu că vom declanşa nişte supărări, dar materialele vorbesc. Au profitat de aceste sincope oltenii de la CEO şi CUC-ii, care se înfig în coasta monolitului braşovean impecabil şi de această dată. Frumoase figuri au făcut ploieştenii şi oastea de strânsură hunedoreană. Sub aşteptări răzeşii transpruteni. SPINUL continuă semnele de revenire punctând frumuşel.

Oricum, semnalele cam spun că acest concurs trebuie regândit. Aşa vom face şi, pentru asta, aşteptăm orice sugestie fezabilă.

Clasament Top E – Epigrama 97	Note
1 CUB Braşov	7.83
2 CEO Craiova	7.57
3 CUC Constanţa	7.51
4 II QUINTUS Ploieşti	7.44
5 Club HD	7.43
6 AEM Chişinău	7.37
7 CUS N. Olahus, Sibiu	7.26
8 NIGRIM Buzău	7.23
9 HOHOTE Tg. Jiu	7.08
10 CUV Rm. Vâlcea	7.03
11 SPINUL Baia Mare	6.97
12 VERVA Galaţi I	6.93
13 SATIRICON Cluj-Napoca	6.88
14 RIDENDO Timişoara	6.77
15 CUM Câmpulung Muscel	6.36
16 AL SIHLEANU Rm. Sărat	6.24

POLITICIENII DE CLASA 0

Începători, seduşi de gândul
De-a deveni mari şefi, de rasă,
Din clasa zero-ajung în rândul
Acelor fără nicio clasă!...

GHEORGHE BÂLICI

CLASA „BĂIEŢILOR DEŞTEPŢI“

Poţi la noi să te aştepţi
Azi, la luptă serioasă
Că destui „băieţi deştepţi“
Ar putea să le dea... clasă.

IULIAN BOSTAN-GOHOR

UNUI MARE DEPUTAT

Când renumitul deputat
Era copil, vânjos ca zmeul,
Cu clasa zero s-a luptat
(Acum se luptă cu liceul).

NAE BUNDURI

PREVIZIUNE

După cum am presupus,
Ne luptăm acum, din greu,
Cu o „clasă zero“ – plus
Aroganţă şi tupeu.

GHEORGHE CONSTANTINESCU.

LUPTA DE CLASĂ

Lupta cea de clasă, dură,
Se ascute la terasă
Unde cad, de băutură,
Toţi aleşii, jos, sub masă...

MARIA CHIRTOACĂ

UNUI ALES CAM BĂDĂRAN ÎN DISPUTELE POLITICE

E politruc de meserie,
Dar fără şapte ani de-acasă;
În clasa zero l-aş înscrie,
Că tot vrea el să aibă clasă!

MARIUS COGE

LUPTĂ DE CLASĂ ZERO

Poporu-n adâncă şi grea letragie
Se zbate în lipsuri, ducând greutăţi,
Iar lupta de clasă e o utopie...
Când liderii-s slabi, sau mai grav, nulităţi!

VALENTIN DAVID

ŞCOALA CU RENUME

Azi părinţii se mândresc
Cu statut de-naltă clasă,
Dar la plozii lor lipsesc
„Doar“ cei şapte ani de-acasă.

FLORINA DINESCU

ANALIZĂ ROMÂNEASCĂ ACTUALĂ

Hoţie, minciună, corupţie grea,
Profilul modern e acel de pirat,
Suspine sau plânset, că vremea e rea,
Dar lupta de clasă e zero barat.

ANY DĂGOIANU

→

CONCURS

SFÂRȘITUL LUPTEI DE CLASĂ

De când dictator fuse Nero
Au fost răsturnări și comploturi,
Azi lupta de clasă e zero...
Dar groaznică-i lupta pe voturi.

GEORGE EFTIMIE

NOTA, DUPĂ LUPTA DE CLASĂ

La elevi, bătaia-i ruptă
Chiar din Raiul celor care
Pe fotolii dau grea luptă,
Și au zero la... purtare.

VIORICA GĂINARIU-TAZLĂU

LUPTA DE CLASĂ TINDE SPRE ZERO

Vechea luptă nu contează,
Paradigma s-a schimbat:
Azi mai mult exploatează
Liderii de sindicat.

PETRU-IOAN GÂRDA

PARLAMENTUL

Această entitate-aleasă,
Cu lideri, când se-adună plenul,
Doresc s-arate că au clasă,
Mai mult cu una decât trenul!

LIVIU KAITER

CU MAI MULTE ZEROURI

Pentru locul efemer,
Disperați, mai mulți părinți
Le dau celor ce le cer
O grămadă de arginți.

IOAN LAZĂR

ÎNVĂȚĂMÂNT MODERN

Sunt multe trupe antitero
La poarta școlii comasate
Că lupți să intri-n clasa zero
Ca-n comunism, la facultate

ALEXANDRA MIHĂEȘTI

UNUI PRIM-MINISTRU

Spilcuit, spălat cu dero,
Îmbrăcat ca un magistru,
Premiant în clasa zero,
Zero este... ca ministru.

JANET NICĂ

ȘCOALA, ÎN PANDEMIE

Mulți copii, încinși ca Nero,
Predispuși pe lume, bolii,
Nu se luptă-n clasa zero,
Dar se bat în curtea școlii.

DAN PRUNDOIU-DANT

EVOLUȚIE

Elevii clasei zero,-n pandemie,
On-line cu bastonașele-au „luptat“
Și-au progresat, căci toată lumea știe:
„Zero-ul“ a ajuns acum barat!

ȘTEFAN-CORNEL RODEAN

UNUI PROFESOR-DIRIGINTE

Cu clasa luptă grea a dus –
Ca un sergent la antitero –
Și pe elevii săi i-a dus,
Extrem de sus,... la cota zero.

ION RUSE

PARLAMENTARUL ROMÂN

Luptând cu sărăcia crasă,
Ne-a demonstrat de la-nceput
Că-i politician de clasă,
De clasa zero... absolut.

STELICĂ ROMANIUC

ASCENSIUNE

Politic de la zero ridicat
În fiecare clasă-a prins un vid,
Că astăzi e, din câte-a învățat,
Suprema nulitate în partid.

ȘTEFAN AL. SAȘA

PĂRINȚII VIITORILOR ȘCOLARI

An de an, în capitală,
Ca și trupele-antitero,
Duc o luptă colosală
Pentr-un loc în clasa „zero“.

VALI SLAVU

LUPTE LA CLASA 0

Recent, la „titularizare“,
Pe-o clasă 0 s-au luptat
Vreo șase-șapte-nvățătoare,
Încât tavanul a cedat.

IONUȚ-DANIEL ȚUCĂ

ORICUM SĂ FII, NOROC SĂ AI

Dotați precar de la natură,
„Aleșii“ au luptat din greu
Să treacă, fără tevatură,
Din clasa zero... la liceu!

PIF VASILESCU

HOMO EPIGRAMATICUS

NOI ȘI... ELE...

METAMORFOZE
Din omida târâtoare,
Iese-un fluture să zboare.
Dintr-un înger, fire sacră,
Iese-un glas strident de soacră.
Florin Aman

ÎNTREBARE
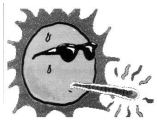

Pesimiştii, -n orice oală,
În pahar sau portofel,
Văd doar jumătatea goală...
Pe femei le văd la fel?
Cornelia-Livia Bejan

CONFLICTE
În lumea plină de-altercaţii,
Pe un Pământ tensionat,
Războaiele le-au dus bărbaţii
(Femeia doar le-a declanşat).
Nae Bunduri

FAMILIA ŞAHISTĂ

În căsnicie şahu-i bun,
Şi cred că-i idealul:
Când regele e cam nebun,
Regina sare calul.
Mihai Caba

MASOCHISM ADAMIC
A fost creat de Dumnezeu
Și completat cu o nevastă,
Dar nătărăul, mai mereu,
Își pune singur sula-n coastă.
Carmen Chioinea

REVERIE LA VÂRSTA A TREIA
Zâmbește toamna ruginie-n zare,
Iar eu visez ciorchini de razachie
Pe care îi găseam cu încântare
Pitiți chiar la iubita mea sub ie!
Marius Coge

DECLARAȚIE DE INDEPENDENȚĂ
Nu sunt, iubito, mai cu moț
Și nici nu cred c-aș fi mai cult,
De-acuma, nu te mai ascult
Decât în zilele cu soț!
Eugen Deutsch

ACUZE
Femeile susțin cu fermitate
Când vine vorba despre cum și ce,
C-ar fi bărbații-n stare de orice,
Chiar și în stare de... graviditate.
George Eftimie

UNUIA CU „MESERIE“ BĂNOASĂ
Amator de „nebunii“,
I-a surâs mereu norocul,
Căci, în multe căsnicii,
Soților le ține locul.
Mihai Haivas

VIAȚĂ, VIAȚĂ...
Bărbații știu aproape toți:
Nevasta, o să scapi de ea,
Atunci când tu n-ai să mai poți
...Și dânsa încă ar mai vrea!
Laurențiu Iorgu

SOȚII SE MAI CEARTĂ
Aşa li-e soarta, cam precară,
Înaintând spre bătrâneţe,
Pe când începe să dispară
Ce-i împăca la tinereţe!
Vasile Larco

DIVORȚUL UNUI AVIATOR
S-a dus naibii mariajul...
Chiar l-a prins, nu se discută;
Exersând mereu picajul
Tot cu altă parașută.
Florin Leșan

HOMO EPIGRAMATICUS

NOI ȘI... ELE...

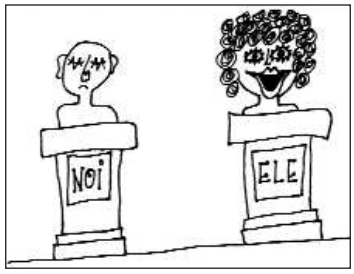

BĂRBATUL FATAL
Șase vile, cinci neveste,
Fac din el un mare fante,
Dar la dânsul încă este
Loc de treizeci de amante.
Maria Chirtoacă

TRECÂND PRIN VAMA RAIULUI
Femeia cu-nsușiri divine,
Din neamul îngerilor vine,
Și-oricât de sfântă ar părea,
Tot are-un drăcușor în ea.
Ion Micuț

DE CÂND CU PANDEMIA
Mi-e mândra scumpă la iubit,
Dar n-am motiv să-i cer vacanţă,
Am un pretext ce-i bun venit:
E bine să păstrăm distanţă...
Ioan Şiman

ÎN PANDEMIE
Nevasta, ce-o credeam corectă,
Căzu cu altul ,,la-nvoială“…
Pe mine, ştiu, nu mă respectă,
Dar distanţarea socială?
Nichi Ursei

MODA
Moda-i cea mai scumpă boală...
Mă gândesc la câte-o fată:
Cât a stat în pielea goală
Ca să fie îmbrăcată!
Ștefan Vișan

ALEGERI
Gândea o mamă despre-ai ei feciori:
,,Nu-i bună nici prea multă libertate!
La mine, când e vorba de nurori,
Alegerile sunt anticipate!“
Dan Norea

PUTEREA DRAGOSTEI
Când sensibil eşti din fire,
Rănile, chiar dureroase,
Vindecate prin iubire,
Lasă cicatrici frumoase.
Paul Curiman

MARE GRIJĂ, DOMNILOR!
Bărbaţii-s necăjiţi în sinea lor
Că, orişicât ar trage-nvăţăminte,
Nu pot să uite, frate, dumnealor
Cât poate doamna lor să ţină minte!
Laurențiu Ghiță

IDILĂ
Când văd vecina la fântână,
Alerg şi eu cu vadra-n mână,
Că-n lume soața mi-a plecat
Și-s tare-tare însetat...
Gheorghe Bâlici

EVA
A încălcat un jurământ
Şi raiul l-a pierdut, eternul,
Dar nu e bai, căci pe pământ
S-a revanşat, creând infernul!
Ion Diviza

METAMORFOZĂ INVERSĂ
Un fluture ai fost, un soare
Şi ai zburat din floare-n floare,
Dar vezi acuma cu obidă
Că-mbătrânind eşti o omidă.
Cătălina Orșivschi

SFAT PĂRINTESC
M-au îndemnat: Ia-ți o nevastă
Frumoasă, harnică și castă...“
I-aș asculta, că prea greu nu-i,
Dar nu mi-au spus nevasta cui!
George Petrone

INTERVIURILE EPIGRAMEI

(Urmare din pag. 25)

În ultimii ani au apărut două lucrări mai importante consacrate epigramei şi locului ei în literatura română, datorate doamnei Elis Râpeanu şi confratelui Ioan Feneşan. Vi se par utile astfel de demersuri hermeneutice?

Cu mai mult de un deceniu în urmă, am citit cu interes amplul şi riguros documentatul volum consacrat istoriei şi evoluţiei epigramei în general şi epigramei româneşti în special, al profesoarei universitare Elis Râpeanu, epigramistei cu un prestigios doctorat în specia literară aflată şi în centrul dialogului nostru. I-am dedicat importantului volum şi un justificat comentariu critic, apreciindu-i valoarea, utilitatea dar şi pionieratul iniţiativei autoarei de a-şi alege epigrama pentru o lucrare de doctorat. Un argument edificator pentru viabilitatea abordării unei asemenea teme l-am aflat şi în competenţa în materie a conducătorului tezei de doctorat, reputatul profesor universitar Ştefan Cazimir, unul dintre marii cunoscători şi analişti critici ai operei geniale a lui I. L. Caragiale, profesor căruia am avut privilegiul de a-i fi student, la un curs susţinut de domnia-sa privind începuturile romanului românesc, devenit apoi materia pentru prima sa carte tipărită, dacă-mi amintesc exact. Era pe vremea studenţiei mele asistent la catedra de literatură română a Facultăţii de Filologie din cadrul Universităţii bucureştene. Am luminoase amintiri şi despre modul în care se desfăşurau seminariile consacrate cursului cu tematica deja enunţată, dar şi privitoare la modul colocvial şi decrispat cu care îşi îndeplinea atribuţiile de coordonator al colectivului de studenţi care realiza o „originală revistă", într-un singur exemplar, cu articole, caricaturi, proze şi poezii satirice, publicate la o gazetă de perete căreia i se alesese numele „***Călcâiul lui Ahile***". Veneau să o citească, fiind expusă în holul facultăţii, şi studenţi de la istorie, geografie, matematică, de la drept, dar şi de la vecinii noştri de peste stradă, de la Institutul de Arhitectură.

Din păcate, nu cunosc cartea domnului Ioan Feneşan, în oraşul cel mai apropiat de comuna în care locuiesc de peste un deceniu neexistând de ani mulţi o librărie. Am totuşi motive să cred că e o carte importantă, din moment ce dumneavoastră o includeţi în întrebare, şi cu atât mai mult să regret că încă nu am citit-o.

În ce mă priveşte, am citit şi citesc cu mult folos rubricile dedicate istoricului şi exigenţelor epigramei din revista „*Epigrama*" a U.E.R., din revistele „*Cugetul*" (Craiova), „*Atitudini*" (Ploieşti), „*Curtea de la Argeş*" (Curtea de Argeş), „*Hohote*" (Tg. Jiu) şi altele primite mai de curând, despre care ar fi nefiresc să mă pronunţ cunoscându-le doar, să zic aşa, la nişte prime întâlniri. Am putut însă remarca hărnicia şi sagacitatea cuprinsă în cărțile semnate de domnul Constantin Tudorache, şi aş aminti, dintre ele, „*Regatul epigramei*" şi „*Răsfoiri şi comentarii*". Într-o a treia carte a sa „*Ce scrii tu azi, eu am citit ieri*", cum spuneam mai către începutul convorbirii, am beneficiat de unele comentarii exigente, care, nedezarmându-mă, m-au determinat să merg mai departe, aflându-mă în relaţii de deplină cordialitate, apreciindu-i şi alte contribuţii puse cu pricepere şi dăruire în slujba epigramei româneşti, a marilor săi precursori.

Vă rog să nu o luaţi altfel decât ca pe o datorie faţă de propriile-mi convingeri, mărturisindu-vă că am aflat în prefeţele cu care aţi însoţit cărţile a numeroşi epigramişti, adevărate lecţii de hermeneutică a epigramei, dar şi o solidaritate spirituală cu membrii breslei în fruntea căreia vă aflaţi. Şi, fiindcă aţi citat în întrebare două cărţi, îngăduiţi-mi să mai adaug încă una, o carte deosebită, cu profunde implicaţii culturale şi ştiinţifice, ce pot conduce la o mai atentă şi dreaptă situare a literaturii umoristice şi de divertisment în spaţiile literaturii în general şi evoluţiei acestui tip de literatură în context universal. E vorba de amplul şi academicul studiu (580 pagini) al universitarului timişorean Claudiu T. Arieşan „*Istoria comicului românesc*" (2016).

Epigrama și umorul se află într-o legătură nu totdeauna pusă în evidență. Ați putea glosa în legătură cu această apartenență? Dacă umorul este, cum s-a spus, o notă distinctivă a fizionomiei morale a românilor, alcătuind o componentă spirituală a poporului nostru, ce consecințe decurg din acest fapt pentru epigramă?

Cuvântul epigramă nu cuprinde în componenţa alcătuirii lui noţiunea de umor şi poate ar fi mai potrivit să-l asociem cu cea de spirit, mai cuprinzătoare, iar în cazul nostru, al românilor,

→

INTERVIURILE EPIGRAMEI

să ne îngăduim şi asocierea, antinomică într-un anume sens, din expresiile „de-a râsul-plânsul“ şi „haz de necaz“. Am ajunge, cred, şi pe această cale la o viziune mai complexă în legătură cu rosturile epigramei, întrucât ea nu vizează numai *hazul în sine*, gratuit, ci şi – ca să adăugăm doar o nuanţă din multele posibile – *hazul de necaz*, născător al surâsului amar şi al zâmbetului sarcastic. Într-o asemenea mai cuprinzătoare accepţie, de *fond*, şi *forma* ar putea dobândi o mai pregnantă expresivitate, apropiind şi prin consistenţa mesajelor şi mai mult epigrama de tărâmul real al literaturii; cum se şi întâmplă, de altfel, în cazul unor vocaţii autentice şi personalităţi puternice. Epigrama rară şi adevărată se dovedeşte a fi potrivnică accesului în teritoriile ei a intruşilor, a ambiţioşilor de mâna a şaptea, refuzându-se manifestării ca „un strănut“, cum s-a spus că ar fi definit-o, printr-un intermediar, „divinul critic“ G. Călinescu. Nu ezit a mărturisi că mi-au dat mult de gândit şi cele scrise de Tudor Arghezi, pe când abia ajunsese la un sfert de viaţă, prin 1904: „*Epigrama* – scria genialul poet – *e un fel de a scrie care spurcă arta, n-are ce căuta în vecinătatea ei (...). Versul urmează o logică al cărui fir se ascunde de la idee la idee, dar există, trebuie găsit; caz de a zice: audă-l cine are urechi!*“.

M-am mai liniştit întrucâtva, descoperind în scrierile sale de mai târziu, şi câteva exemplare epigrame, precum şi fabule, despre care, raportându-se la viabilitatea lor, constata tot pe atunci că „*fabula e un gen părăsit până la un alt La Fontaine*“, dându-i deci o şansă de revigorare odată cu apariţia unui mare talent şi şlefuitor de cuvinte.

În „Antologia epigramei româneşti“, la care vă aflaţi printre realizatorii ei, aţi ales din scrierile argheziene patru catrene şi un distih excepţional, „***Inscripţie pe o tobă***“: „*Scula asta are mare căutare: / Niciodată golul n-a sunat mai tare*“ (Anexa 1). Şi în „Antologia epigramiştilor olteni“, Arghezi (care se autodeclara oltean, dată fiindu-i descendenţa paternă) este prezent cu aceleaşi creaţii, adăugându-se încă una, „***Nu purta…***“: „*Nu purta căciula mare / Că-ndeobşte nesătulă / Nu ştii muştii ce-i năzare / Că se pune pe căciulă...*“. Şi numai cele şase exemple desprinse din scrierile argheziene se pot constitui într-o lecţie de convieţuire estetică, de înnobilare a distihului, madrigalului („Ceahlăul“) şi a epigramei. De adăugat şi numele unui alt mare poet cu strânse legături oltenești, Alexandru Macedonski, ale cărui epigrame vin să pledeze pentru dreptul vieţuirii lor în cetatea literaturii, dar şi (unele) ca un avertisment pentru păstrarea măsurii în conţinutul lor, ştiind ce efecte devastatoare a avut pentru o dreaptă receptare a creaţiei acestui mare poet, acea „tristă“ epigramă ce-l viza pe Eminescu, apărută într-un moment inoportun.

Umorul, în general, e un personaj cu multe feţe, niciuna necuvenindu-se să fie falsă sau izvorâtă din magma urii inumane, iar accesul la naşterea lui prin cuvinte cu har alese şi receptarea prin lecturi inteligente va contribui, alături de tot ce e valoros în literatura autohtonă, la dăinuirea notelor distinctive ale fizionomiei morale a românilor, a componentelor ei spirituale.

Şi ca să închei într-o notă care nu ne-ar îndepărta de luciditatea care nu are menirea de a cenzura umorul, ci pe aceea de a-l proiecta în orizonturile lui fertile, sper, stimate confrate şi prieten, că la finalul acestui prea întins interviu, să nu-mi reproşaţi, fie şi numai în gând, că n-ar fi trebuit uitată de interlocutor zicala: „*Bună ziua ţi-am dat, belea mi-am căpătat*“.

Ce mi-ar rămâne să mai sper? Doar că n-o fi *beleaua* atât de mare şi *nici moartea cât capra*, iar cititorii – dacă nu-şi vor fi pierdut răbdarea pe parcursul lecturii – vor fi reţinut preţuirea pentru *umorul specific românesc*, pe care şi epigramiştii cu har (şi sunt numeroşi în nucleele U.E.R.) l-au slujit şi-l slujesc cu devotament, dând la iveală catrene şi, adeseori, epigrame de ţinut minte. Neuitând că poate fi catrenul o primitoare gazdă pentru epigramă, iar epigrama excepţională poate deveni regina catrenului.

Vă mulţumesc!

Să o fac la rândul meu, motivele sunt mult mai multe.

Anexa 1: Parcă se aud până azi ecourile zgomotoaselor versuri proletcultiste care nu spuneau nimic, dezavuate de poet. Severă contestare, neiertător denunţ estetic!

A consemnat: George CORBU

CONCURS

REZULTATELE
CONCURSULUI DE REPLICI (COMENTARII) EPIGRAMATICE
Replici la epigrama: *Mary*

Comentaţi (daţi replici) la epigrama:

*„**Unei tinere profesoare** // După ce a terminat / Facultatea de chimie, / Mary s-a întors în sat / Şi de-acum e iar Mărie.* (Eugen Albu)

O epigramă subtilă şi şfichiuitoare, ca majoritatea celor ale Maestrului Eugen Albu, nu putea decât să primească o replică pe măsură, iar noi, din multele primite, am selectat-o pe cea a marinarului de Constanţa, Liviu Kaiter:

TRANSFORMARE

Facultatea ce-a urmat-o,
A schimbat al ei destin,
Căci pe Mary-a transformat-o
Şi s-a-ntors în sat… Mărin!

Alte Mării, dar cu alte pălării, au apărut după absolvirea testului:

EVOLUȚIE

Ghiță de la noi din sat,
Ce în Franța a plecat,
Peste-un an, cu țeasta rasă,
Jorj a revenit acasă!

Gheorghe Bâlici

UNUI FOST MINISTRU

La oraş când e să vină,
Este Nutzi cea divină,
Când se-ntoarce înapoi,
Este Leana din Pleşcoi.

Constantin Bidulescu

BRAVOS, NAȚIUNE!

S-a reîntors în satul ei Măria,
La-nvățăcei chimie să predea,
Fiindcă e nevoie-n România
De-alde Ion și de Mării ca ea!

Nicolae Căruceru

DINCOLO DE APARENȚE

Pe cât se pare, pe Măria
N-a ajutat-o facultatea;
Ea și-a schimbat doar pălăria,
Nu și-a schimbat… localitatea!

Gheorghe Cireap

MARY LA HORA DIN SAT

Mary s-a reintegrat
Când, cu multă bucurie,
Toți flăcăii i-au strigat:
„Intră-n horă, fă Mărie!“

Paul Curiman

EMANCIPARE

După ce și-a terminat
Studiile pe afară,
Marian s-a-ntors în sat…
Și acum e Mărioară.

Petru-Ioan Gârda

DAR, ȘI PERSPECTIVĂ!

Pe-al României mândru plai,
Ca peste tot oriunde-n lume,
Prenumele de mic îl ai,
Dar cât de greu îți faci un nume!

Vasile Larco

PROVERBIALĂ

Revenirea-n sat la școală
Ca Mărie-ntre Mării,
Ne confirmă o zicală:
„Prost să fii, dar să-ți revii“!

Stelică Romaniuc

AȘA A DUS-O SOARTA!

După ce s-a-ntors în sat
Șanse-s mici de măritat,
Pentru că aici bădia
Nu le are cu... chimia!

Safta Leaută

NU CONTEAZĂ

Dacă-i bună la chimie
Și elevii toți o plac,
Ori e Mary, ori Mărie,
Pentru ei e tot un drac...

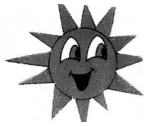

Nicolae Șerban

LA DONNA E MOBILE...

Eu știu alta, cu dichis,
Ce-a plecat privighetoare
Și s-a-ntors de la Paris
Ca madame... ciocănitoare!

PIF Vasilescu

UER

Revista EPIGRAMA – repere în timp, borne pentru viitor!

În luna decembrie a anului 1938 apărea în Bucureşti revista „**EPIGRAMA“. Buletin lunar al epigramei româneşti**“, director: Virgiliu Slăvescu. Revista a apărut timp de 6 ani, până în 1943, timp în care a publicat epigrame şi şarje amicale la adresa cercurilor conducătoare, proze umoristice, alte articole de interes literar, a organizat concursuri de epigrame pe diferite teme. Au colaborat la ea, printre alţii: Eugen Barbu, Tudor Măinescu, Mihu Dragomir, Geo Dumitrescu, N. Crevedia, C. Râuleţ etc.

Odată cu izbucnirea războiului şi, mai ales, instaurarea dictaturii comuniste, epigrama a devenit gen „subversiv“, care putea cauza autorilor necazuri mari, mergând până la încarcerare. Odată cu micul „dezgheţ“ din anii ’60, au luat naştere actualele cenacluri ale epigramiştilor români, începând cu „**Cincinat Pavelescu**“ la Bucureşti, apoi cu „**Ridendo**“ Timişoara şi tot aşa. Revoluţia din Decembrie 1989 a dezlegat aceste oprelişti şi, după constituirea **Uniunii Epigramiştilor din România** în 1990, ca organ coordonator a peste 25 de centre epigramatice la ora actuală, ca o consecinţă firească, în anul 1993 s-a întâmplat renaşterea revistei „***EPIGRAMA***. *Publicaţie a Uniunii Epigramiştilor din România*“, Director: Viorel Martin, Redactor Şef: Mircea Trifu. Numărul 1/1993 poartă pe frontispiciu, de asemenea, şi menţiunea „Anul I- Serie nouă“. Mircea Trifu a publicat pe pagina a II-a articolul-programatic: „La început de drum“. Vor urma câţiva ani mai tumultuoşi, cu fluctuaţii de apariţie, cu schimbări în echipa editorială etc. Astfel, numărul 4 va apărea sub conducerea cuplului: Director: Viorel Martin, Redactor-Şef: Sorin Vlad, numărul 5 cu Director: Viorel Martin, Redactor-Şef: George Zarafu. O stabilizare va urma sub Redactor-Şef Vasile Matei, între numerele 6–18, între anii1997 şi 2000, pe frontispiciu apărând ca Directori ai seriei vechi: Virgiliu Slăvescu, iar al seriei noi: Mircea Trifu. După o întrerupere de circa un an şi jumătate, cauzată de boala şi apoi decesul lui Vasile Matei, o perioadă prolifică şi extraordinară va fi cea dintre 2002 şi 2011, sub „binomul“: George Corbu – Director, Valerian Lică – Redactor Şef, între numerele 19–20 şi 58. După retragerea, din motive de sănătate a maestrului Valerian Lică, de la nr. 59/2012 pe postul de Redactor-Şef a fost numit epigramistul bucureştean Laurenţiu Ghiţă. În această formulă revista continuă să apară, luptând pentru continuitate, pentru o cât mai bună reprezentare a fenomenului epigramatic.

În toţi aceşti ani, sub diferitele conduceri, revista EPIGRAMA s-a constituit în port-drapelul mişcării epigramatice româneşti, menţinând acea ştachetă a calităţii care a consacrat-o, făcându-i posibilă longevitatea. Prin paginile sale au publicat numeroşi scriitori care au cochetat cu epigrama, precum: Gheorghe Azap, Ştefan Cazimir, Radu Cârneci, Stelian Filip, Gheorghe Istrate, Nicolae-Paul Mihail (Nicomah), Tudor Opriş, Marin Sorescu, Viorel Cacoveanu, Cornel Udrea, Florian Saioc ş.a. Toţi epigramiştii de frunte ai ţării, atât cei din ţară, cât şi membri ai diasporei, şi-au pus semnătura şi girul talentului lor în paginile acestei reviste. Printre ilustratorii revistei am descoperit nume celebre ca: Al. Clenciu, Albert Poch, Costel Pătrăşcan, Mihai Danielescu, Gheorghe Mitroiu. Din anul 2012, numărul 60, ca o recunoaştere a afinităţilor existente, revista găzduieşte o pagină specială dedicată caricaturii.

Ca efect al interesului stârnit, revista EPIGRAMA a fost inclusă în „**Panorama presei româneşti contemporane: 22 decembrie 1989 – decembrie 2005**“, elaborată de I. Hangiu (Bucureşti, Editura HISTORIA, 2006). De-a lungul anilor a obţinut numeroase premii şi distincţii.

Speranţa şi dorinţa noastră fierbinte este să atingem numărul 100 şi să mergem, evident, şi mai departe!

Pentru aceasta, vom mobiliza întreaga suflare epigramatică pentru o aniversare frumoasă. Rugăm pe cei care doresc, să trimită câteva rânduri în care să prezinte gândurile lor la centenarul revistei noastre dragi şi sugestii pentru îmbunătăţiri, înnoiri etc.

Laurenţiu GHIŢĂ
Redactor-Şef EPIGRAMA

ESEU

CONSIDERAȚII DESPRE EPIGRAMĂ

Cunosc destui dintre aceia care cred că simpla calitate de a... inscripționa cu suficientă lejeritate le dă și dreptul de a se socoti epigramiști. Ei se înscriu doar în „corul“ gigantic al celor care „cântă“ rudimentar, împrumutând din „banca“ anonimă a temelor etern folosite și „salvatoare“ pentru neofiți: amante și amanți, femeile de pe... centură, bețivi, ospătari, cerșetori, prostie și proști, analfabeți (acum funcționali!), falși demnitari, politicieni corupți, diplome tranzacționate, examene falsificate, alegeri furate, gramatică „economisită“, incultură, taxe etc. etc. etc... Asemenea „epigramiști“, specialiști în „variații pe aceeași... modă“, se și îngrămădesc, cu... superioară îndreptățire (!), în uniuni de... creație (bune și legitime prin Statut), „mâncând“ astfel, oficial, hectare de codri, prin tipărirea unor broșuri cărora le zic „volume“, de ***numărul*** (!!!) lor depinzând ***valoarea*** „creatorilor“...

Epigramistul ***talentat*** are obligația morală de a-și asuma responsabilitatea fără reticențe. Observarea lumii și a mediului în care trăiește trebuie să fie clarvizionară. Să nu uite că epigrama nu înseamnă băşcălie, zeflemeaua însoțindu-l pe omul superficial, instinctual, nu pe cel cu viziuni certe. Asta e, de fapt, ***esența responsabilității***: gestionarea corectă, logică a semnelor existențiale ale lumii noastre.

Epigramistul ***adevărat***, pentru a putea dobândi, prin recunoaștere generală, un asemenea calificativ, trebuie să fie, înainte de orice, un om de solidă ***cultură*** (măcar cu câțiva zeci de metri de... rafturi citite!), un excelent ***observator*** al lumii, nu a ceea ce are ea edificat ca înfățișare, consacrat, acceptat, tradiționalizat chiar; ci a ceea ce ***ni se pare*** (!!) neîmplinire a existenței fizice și spirituale (psihosomatice, adică!) a omului împlinit... Are vreun rost să-i cauți și, culmea! să-i și găsești „lipsurile“ celui sărac-sărac?!...

Epigramistul ***responsabil*** știe să-și îndeplinească „profesia“ cu eleganță și tact, neuitând că epigrama este o specie a genului liric. Asemenea epigramist să aibă o conștiință inebranlabilă, întinsă pe înălțimea unei verticale estetice neîndoielnice. Iată și câteva dovezi, „atinse“ de impresia palpabilă a perfecțiunii, nu doar tangențial, vizând atât timpul ***de demult***, dar și pe cel ***de acum***. Cu ***așsi***! Iată o mostră de epigramă – interbelică și genială (sic!) – aparținând unui maestru al speciei, ***Nicolae Crevedia***. Pe o temă veche cât antichitatea, dar „reconstruită“ modern, grozavul autor înalță o construcție lexico-gramaticală echivocă și nițel fantasmagorică, dar a cărei expresivitate mărește efectele comunicării sugestive și a contextului aparent ambiguu. E vorba de locul „acțiunii“: Coferăria Capșa. „***La Capșa unde vin toți seniorii, / Local cu două mari despărțituri, / Într-una se mănâncă prăjituri, / Și-ntr-alta se mănâncă scriitorii!***“.

Revenind la vremurile (!) noastre, o să mă opresc – și nu întâmplător – la un Om de mare cultură, domnul ***George Corbu***. Am aflat din sursele la îndemâna intelectualului cine este, înainte de a-l cunoaște personal. Domnia-Sa „***gândește rapid și sintetic***“, exact după previziunile lui Lucian Blaga despre omul rasat sau intelectualul pur. Epigramele sale sunt captivante, lăsând uneori, la nivelul pretextului, impresia nedezmințită de unicitate. Să-l „citim“! 1. Catren exact, dar amar... „*Mai bine să fi fost brigand, / Ciumat sau veșnic cerșetor, / Decât s-ajung literator, / Funcționar și doctorand.*“. 2. Anatema fabulistului de ieri... „*De-ar ști omul unde mâine / Îl va duce-al vieții val! / Jean Valjean pentru o pâine, /* ***Corbu*** *pentru-un cașcaval!*“. 3. Dispoziție autobiografică... „*Negru fără drept de-apel / Și cu aripi de heruv, / Azi mi-s alb, dar nu și chel / Spre-a poza-n vultur pleșuv.*“.

Fără a fi o concluzie, dar, ca invitație, e de luat serios în seamă, epigrama, în forma artistică propusă de cultura autorului, ***este*** o opinie asumată despre situații felurite,

ESEU

PENSIONARUL FERICIT

Din pensia recalculată
Îmi satisfac mai vechi dorințe,
Că-mi iau, la două luni o dată,
Când merg pe stadion... semințe.

Stelică Romaniuc

RECLAMĂ LA BOMBOANE AGRICOLE

Cumpărați, cucoane,
Eu vă spun discret
Cu așa bomboane,
Nu faci diabet!

Nicolae Șerban

(Urmare din pag. 13)

PATRIOTISMUL N-ARE MOARTE!

Bomboanele agricole,
Răsfăț la bârfe și la sport,
Sunt singurele-articole
Ce nu sunt... din import!

PIF Vasilescu

Mai lucrează la cornete, pentru meciurile următoare: ***Florin Aman, Nicolae Căruceru, Safta Leaută și Gh. Șchiop.***

selectate inteligent dintr-o diversitate colosală sau despre umorile unei persoane tipice, a unor comunități ori societăți, altfel răspunderea ar fi calpă, dacă nu fățarnică întru totul. Pe lângă ***moral***, epigramistului îi impun circumstanțele să fie și ***curajos***, adică ***vertical***. Iar dacă e și ***original***, poate accede și pe treapta „aleasă“ de bunul său simț funciar, ba chiar de propria capacitate de... autoanaliză.

Nu e la îndemâna oricui să ajungă ***epigramist***. Competiția e o povară greu, foarte greu de... cărat. Nu oricine e în stare, în reliefarea contrastelor și discrepanțelor lumii, să folosească ironia fină sau asociațiile neașteptate și întorsăturile surprinzătoare ale finalurilor (încheiate mai mereu cu o poantă), abia acestea asigurând grația și succesul epigramei. Fiindcă (atenție!) ***poezia este o cutezanță... letală***(!). Epigrama, înainte de orice, este poezie; iar cine nu are statură de intelectual să n-o tortureze. Există atâtea alte preocupări utile!...

Eu sunt dintre aceia care caută originalitatea totală: epigrama să nu fie creată după niciun model, să lase impresia a fi primul exemplar, autentic, primitiv (sic!), cu totul nouă, personală, neobișnuită, chiar bizară sau excentrică, extravagantă.

E foarte greu – dar, probabil, nu imposibil – să scrii o epigramă ***șoc***. Înțeleagă fiecare ce vrea din asta, dar e sigur că, abia atunci, când ființa (umană) se va opri o clipă din... mers, pentru a se dumeri asupra rostului încrengăturii într-un catren a câtorva vocabule, abia atunci se va pricepe ***ce este***, ***ce poate să însemne*** „șocul“... El va consemna descoperirea unei soluții care va schimba comportamentul general al oamenilor. De fapt, „furnica“ asta poetică, ***epigrama***, ar putea avea, de ***atunci*** încolo, tăria... atomului! Epigrama ***aceea*** nu va fi banală, ci nouă, novatoare, cu puteri morale nebănuite, va arăta o direcție și va determina o schimbare; în analiză, în gândire, în caractere, în hotărâri. Lung drum, frumos vis!

Eu vreau ca epigramistul cu har să ia în serios versul epigramei, să n-o socotească specie facilă; să creadă nesmintit că face parte din spațiul aulic al poeziei.

Specia epigramei e, poate, cea mai apropiată de starea psihică cotidiană a omului. Veselia, neestompată de râsul nesilit, face din epigramă supapa ideală prin care dispar – fie și pentru un moment – necazurile, întristările, mâhnelile, scârba. Simplul fapt că cititorul a constatat, împreună cu autorul, „răul lumii“, mare sau mic, și se întreabă „de ce?!“, este deja o ridicare a capului, ca o „soluție“ (de alinare sau de ameliorare)... Asta-i, în încercarea de-a o defini simplu (sic!), ***epigrama***! Dar câți, dintre epigramiști, știu asta?!

Prof. Gruia Novac,
Bârlad

CARICATURA

De la Câmpulung cu drag: Bogdan Petry

În acest număr avem un oaspete de onoare, caricaturistul BOGDAN PETRY, acidul ilustrator al CAŢAVENCILOR, dar şi al altor publicaţii de prestigiu din toată lumea.

Bucureştean de obârşie, absolvent al Academiei de Arte Plastice, are nenumărate expoziţii şi premii pe întreg mapamondul. În prezent câmpulungean de Muscel, ne transmite, prin intermediul colegilor noştri de acolo un grupaj de caricaturi spre deliciul dumneavoastră.

(LGH)

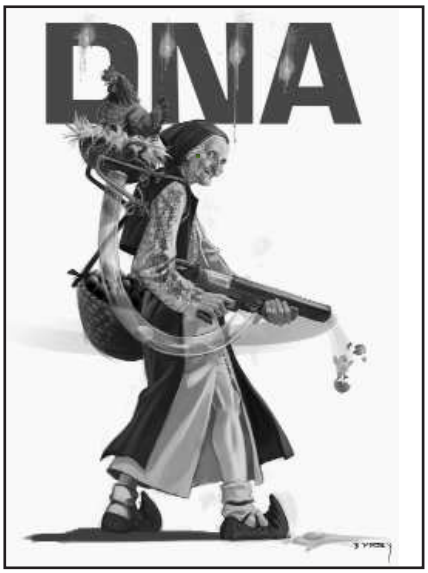

D'ALE NOASTRE

Concursul de Epigramă GEORGE ZARAFU, Ediţia a II-a

În memoria Maestrului **GEORGE ZARAFU**, dispărut recent dintre noi, de comun acord cu fiul său, dl. Costin Zarafu şi soţia sa, d-na Florentina Zarafu, cu sprijinul Uniunii Epigramiştilor din România, lansăm ediţia a II-a a concursului de epigramă, pe care Maestrul George Zarafu a slujit-o cu atât devotament, talent şi cu atâta dragoste.

Participanţii la concurs vor trebui să alcătuiască 2 (două) epigrame pe tema: **„SALUTARE ŞI NOROC,... DE UNDE?“** şi 1 (una) la **temă liberă**, pentru departajare, în caz de egalitate.

Epigramele vor fi trimse până la data de **30 septembrie 2021**, în două modalităţi:

1. Prin poştă, în sistem motto (epigramele, pe o coală de hârtie, una sub alta, semnată cu un motto – 3 exemplare, plus un pliculeţ mic, pe care este scris doar Motto-ul, iar înăuntru sunt datele de identificare a concurentului: nume, prenume, adresă, nr telefon, e-mail), pe adresa: **Laurenţiu Ghiţă, Str. Drum Dealu Babii, Nr. 7–9, Sector 4, Bucureşti – 041123**;

2. Pe e-mail, la adresa: **laurentiughita66@gmail.com** un e-mail având titlul: **„Epigrame concurs George Zarafu 2021“**, conţinând un ataşament cu epigramele, semnat doar cu motto-ul şi un alt ataşament, denumit cu motto-ul, în care se dau datele concurentului: nume, prenume, adresă, nr. telefon, e-mail.

Detalii, informaţii şi clarificări: **Laurenţiu GHIŢĂ**, e-mail: **laurentiughita66@gmail.com, tel: 0749 771 144**.

❖❖❖

FIȚI PE FAZĂ!

FIȚI PE FAZĂ! | D-ALE NOASTRE! | FIȚI PE FAZĂ!

◆ **CĂTRE TOȚI CREATORII DE MADRIGAL ŞI POEZIE**

Any Drăgoianu şi **Gabi Cristinel Roşianu** vă invită să participaţi cu un **Madrigal** (4 versuri) şi/sau o **Poezie**, un **Eseu** la realizarea antologiei dedicată „***Eroinei de pe Jii" – Ecaterina Teodoroiu***. Anul acesta se împlinesc 104 ani de la moartea eroică, pe câmpul de luptă, a celei mai neînfricate luptătoare din Oltenia. În urma rugăminţilor creatorilor de poezie şi epigramă, termenul acestei acţiuni a fost prelungit la **15.11.2021.** Textele (cu diacritice) vor fi trimise pe email la adresa: **anydragoianu@yahoo.com**.

◆ **Festivalul Național – Concurs de Satiră și Umor "POVESTEA VORBII", „*De la lume adunate / Și înapoi la lume... date*"** (Anton Pann), **Ediția a XVI-a, Râmnicu Vâlcea – Călimănești, 29–31 octombrie 2021**

Concursul se va desfășura pe trei secțiuni:

A. EPIGRAMĂ: Creatorii de epigramă vor participa un număr de 6 (șase) epigrame, câte trei pentru fiecare temă dată: **Tema 1. „*Coaliție sau... ambiție?*; Tema 2: „*Cheltuiește române / Și vezi ce-ți mai rămâne*"** (Anton Pann)

B. FABULĂ Tema „*Lașitate*"

C. PARODIE Fiecare concurent va participa cu o parodie la poezia poetului **Petre Tănăsoaica: „*ÎNCĂRUNȚESC PE DEALURI HERB ȘI SLAVĂ*"**. Poezia poate fi descărcată de pe site-ul UER: **www.uniunea-epigramistilor.ro**

Notă: Poezia originală va fi scrisă în stânga paginii și parodia în dreapta, la același nivel!

Lucrările vor fi expediate în trei exemplare, în sistem motto, până la data de **30 septembrie 2021**, data poștei, pe adresa **Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Vâlcea, str. Maior V. Popescu, nr. 8, Râmnicu Vâlcea, jud. Vâlcea, cod poștal 240150**, sau **on-line** pe adresa: **culturatraditionalavl@yahoo.com**

Pe fiecare plic se va nota explicit concursul **„Povestea Vorbii"** și **secțiunea la care se participă**. Nu se acceptă lucrări participante la alte concursuri sau publicate. Organizatorii își rezervă dreptul de a folosi ocazional materialele primite.

ATENȚIE: Nu se acceptă pe aceeași pagină materiale pentru secțiuni diferite. În caz contrar respectivele lucrări vor fi excluse din concurs!

NOTĂ: Autorii vâlceni nu sunt acceptați în concurs. Dacă un concurent se clasează la mai multe secțiuni pe un loc de premiu, acesta va primi unul singur, pe cel mai important!

◆ **STREHAIA LITERARĂ ŞI UMORISTICĂ-2021**

Asociaţia Literară „Speranţa 2014", Cenaclul de Literatură şi Umor „C.A. Protopopescu", Clubul Epigramiştilor Strehăieni „Ghimpele VV – 2016", Redacţia revistei „Epigrama de Strehaia", Redacţia ziarului „Informaţia de Strehaia", Redacţia ziarului „Strehaia", în parteneriat cu: **Uniunea Epigramiştilor din România,** organizează **Festivalul Naţional „Strehaia Literară şi Umoristică", Ediţia a III –a, 17 noiembrie 2021.**

Festivalul se va desfăşura „la distanţă", iar rezultatele concursului vor fi anunţate pe data de **17 noiembrie 2021**. Sunt invitaţi să participe la concurs toţi scriitorii, epigramiştii, consacraţi sau începători, din ţară şi din străinătate.

Secţiuni de concurs: 1. Secţiunea de epigramă. Trei epigrame la tema: „***Totul despre Pensionari, pensia acestora, pensii de lux, speciale, nivel de trai"* 2. Secţiunea de volum** (indiferent de specia literară, inclusiv antologii). Se vor trimite **volume tipărite în anii 2019–2021**, două exemplare identice, **premiate sau nu la alte concursuri**. Volumele vor intra în patrimoniul Asociaţiei cu titlul de donaţie şi unele vor fi donate unor biblioteci din judeţ.

Creaţiile pot fi trimise până la data de **25 octombrie 2021** (data poştei), pe adresa: **Vulpaşu Vasile, str. Eroilor, nr. 17, bl. B1, sc. 1, ap. 2, Strehaia – 225300, jud. Mehedinţi**, cu specificaţia pe plic: **Pentru Festivalul Naţional „Strehaia Literară şi Umoristică"**. Creaţiile trebuie să fie inedite, nepublicate şi să nu fi fost premiate la alte concursuri, vor fi semnate cu un motto şi puse într-un plic mare, în care va fi pus şi un plic mai mic, sigilat, pe care se va regăsi motto-ul de pe pagina de concurs, care va conţine date despre concurent: nume şi prenume, adresa, nr. tel, email.

Creaţiile pot fi trimise şi pe **e-mail**, pe adresa: **vasilevulpasu@yahoo.com**. Creaţiile se vor trimite în ataşamente Word, fiind semnate cu un motto. Creaţiile vor fi listate la imprimantă, pe format A4, cu diacritice, caracter 12–14, font Times New Roman, la 1–1,5 rânduri, în două exemplare.

Relaţii despre Festival: Vasile Vulpaşu, tel. 0721 073263, e-mail: vasilevulpasu@yahoo.com.

D'ALE NOASTRE

Revista EPIGRAMA doreşte să mulţumească partenerilor care au decis să sprijine activitatea UER şi apariţia revistei:

UPRUC-CTR S.A.
Fitting your needs

IMD
Industrial MD Trading srl

UPRUC-CTR S.A. FĂGĂRAȘ

continuă tradiția de peste 40 de ani în producția unei game largi de FITINGURI DIN OȚEL şi a VASELOR SUB PRESIUNE.

Acestea sunt utilizate în instalații și echipamente din industria chimică și petrochimică, rafinării, transport şi distribuţie gaze naturale, rețele de distribuție apă caldă și rece, industria alimentară, industria navală.

Industrial MD Trading SRL Bucureşti

cu experienţă de 25 de ani în comercializarea ţevilor din oţel, fitinguri, robinete, distanţiere şi burdufuri de etanşare, dispozitive pentru probe de presiune şi obturare temporară în vederea intervenţiilor pe conducte, protecţie anticorozivă a conductelor şi instalaţiilor, produse de separare electrică pentru conducte şi instalaţii etc. pentru industria de petrol şi gaze, energetică si navală.

(Urmare din pag. 16)

„IN VINO VERITAS"

Din vinul îndoit cu apă,
Chiar şi băut pe săturate
Întregul adevăr îţi scapă
Şi-l afli doar pe jumătate!

Iulian Bostan

CONSTATARE

Vizând culmea ironiei
Cu o indolență crasă,
În focarul pandemiei
Doar prostia-i sănătoasă.

Iulian Citer Marinescu

LA VÂRSTA A TREIA

Uitarea-n starea cea mai pură
E de la mână pân' la gură,
Dar văd, când se mai duce-un an,
Că trece și la alt organ…

Gheorghe Bâlici

VINUL DE FETEASCĂ

Nu-i Fetească, e-o fecioară
Cu parfum din cupa florii;
Hai s-o bem, că apă chioară
Beau la masă numai chiorii!

Ion Diviza

NE-A PĂRĂSIT

Ioan Peia

(20 nov. 1952 – 25 ian. 2021)

Am primit trista ştire destul de târziu, ne exprimăm părerea de rău şi cinstim memoria celui dispărut:

Cenaclu literar

La şedinţa – simulacru,
Un companion penibil
Ne-a vorbit de focul sacru
Şi-a ieşit un fum teribil!

EPIGRAMA

...TOAMNA, TOAMNA!...

TRECEREA LA ORA DE IARNĂ
Cât de simplu-i pentru noi
Când se schimbă anotimpul,
Să dăm ceasul înapoi,
O, de s-ar putea şi timpul!
Iulian Bostan

E TOAMNĂ IAR
Mai vine-o toamnă friguroasă,
Cu norii negri spre APUS,
Iar ceaţa este tot mai deasă...
(În capul celora de SUS)
Nae Bunduri

BOGĂŢIILE TOAMNEI
Iată că din nou o toamnă
Ne găseşte strâmtoraţi,
Bogăţia ei nu-nseamnă
Că de-acum vom fi bogaţi...
Nicolae Căruceru

SPERANŢE DE TOAMNĂ
Toamna blândă şi frumoasă
Ne aduce iar speranţa
Fructe c-o s-avem pe masă,
Din Polonia, din Franţa...
Marius Coge

ELEGIE DE TOAMNA
Cu pastramă de batal
Iar încep cântările,
Vinul spumegă-n pocal
De-ncurcăm cărările.
George Eftimie

ÎN LUNA SEPTEMBRIE
Noaptea e mai răcoroasă,
Ploile sunt mai frecvente,
Ceaţa tot mai greu apasă...
Ca facturile scadente!
Vasile Larco

TOAMNA ŞI PODGORENII
Cum le place păhărelul
Dacă-s în campanie,
Vinu-l „duc cu zăhărelul“,
Până-l fac... şampanie.
Vasile Manole

TOAMNA
Vine cu a ei splendoare,
Ca un car pe patru roţi,
Altfel pentru fiecare
Şi aceeaşi pentru toţi.
Gavril Moisa

SUFERINŢA MEA
O umedă toamnă şi rece,
De-acuma la suflet o pun,
Că-i hoaţă şi nu vrea să plece;
De soacră, chiar nu vă mai spun...
Nichi Ursei

TINEREŢEA ZÂMBEŞTE FĂRĂ PRICINĂ...
(OSCAR WILDE)
E toamnă, plouă, stau morocănos
Să intre-un grup de tineri la liceu:
Îi văd zâmbind, cu chipul luminos,
Şi brusc, e luna mai în jurul meu...
PIF Vasilescu

LA O ANIVERSARE
Nu-i nici de rîs. Nu-i nici de plâns,
Că vin cu o remarcă, doamnă;
La câte primăveri ai strâns,
Ce mai contează înc-o toamnă?
George Petrone

ISSN 1224-3426 Tipărit sub îngrijirea Tipografiei GRAFICA XX